

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Εἰς Οἰδίπουν τύραννον

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5413)

ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΤΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

1 φιλόδημον καὶ προνοητικὸν τοῦ κοινῇ συμ- Fol. 33 b
φέροντος τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἥθος καὶ εὐνοϊαν ἔχων
ἀπὸ τοῦ πλήθους δι' ὧν αὐτοὺς εὐηργέτησεν· εἰκότως
5 οὖν κέχρηται τῷ τέκνῳ ὥσπερ εἰ πατήρ· νέοι ὄντες
νῦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου Κάδμου· οἰκτρὸν δὲ τὸ νέαι.

2 θοάξετε· κατὰ διάλυσιν ἀντὶ τοῦ θάσσετε· ἢ
θοῶς προκάθησθε.

3 ἱκτηρίοις· ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκτεηρίαις· τὸ δὲ ἔξεστεμ-
10 μένοι ἀντὶ κεκοσμημένοι· εἰώθασιν γὰρ τῷ στέφειν
χρηῖσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν· στέμμα δὲ ἔστι τὸ προσειλη-
μένον ἔριον τῷ θαλλῷ.

4 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων· οἱ μὲν μὴδὲν
πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσιν καὶ
15 παιᾶνας ᾄδουσιν οἱ δὲ ἐπταικότες ἐπὶ τοῖς οἰκείοις
κακοῖς ἀποιμῶζουσιν.

6 ἃ γὰρ δικαίων· οὐ δι' ἀγγέλων μαθεῖν τήν

3 ἔχων] „est — σχῆμα πρὸς τὸ σημαίνον“ Elmsl. — 5
τῷ] τὸ L, corr. G. — 7 ἀντὶ τοῦ] ἀν τοῦ L, corr. G. — 9
ἱκτεηρίαις] ἱκτεηρίοις L, corr. Br. — 10 τῷ] τὸ L, corr. G,
Suid. v. ἔξεστεμμένοι. — 11 ἀντὶ τοῦ] ^{τῷ} ἀν L. προσειλημένον
L, προσηλωμένον G, corr. Suid. — 15 ἐπταικότες] πται in rasura
L, ἐαλωκότες G, Ambrosianus 103, Suid. v. πόλις.

αἰτίαν ἤξιῶσα ἀλλ' αὐτὸς παρεγενόμενῃ προκηδόμενος ὑμῶν.

8 ὁ πᾶσι κλεινός: ἢ πᾶσι τοῖς ἐπιτενύμασιν ἢ ὑπακούεται ἀνθρώποις· πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ προλογίζοντος ἐδήλωσεν, ἕμα δὲ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ⁵ φέρει τὸν θεατὴν τῶν περὶ τοῦ Οἰδίποδος· οὐκ εὐθὺς δὲ τὰς αἰτίας τῆς δόξης ἐπάγει ἀλλὰ ταμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνδήσων· καλῶς δὲ οὐ δι' ἀγγέλων ἀπηγγέλται ἵνα διαλεγόμενου αὐτοῦ ἐκ Δελφῶν εἰσαγάγῃ τὸν Κρέοντα. 10

9 ἀλλ' ὦ γεραιέ: εὐτάκτως ἐκάστω τὸ δέον ἀπένειμεν, διὰ μὲν τῶν παίδων τὸν οἶκτον τῆς ἱκετείας διὰ δὲ τοῦ πρεσβύτου ἢ πρὸς τὸν βασιλέα ἀποκρίσεις· εἰς γὰρ τοῦτο ἀπρεπὲς τὸ τῶν νέων πρόσωπον· δεδήλωται οὖν ἡμῖν τὸ χρήσιμον τῆς παρουσίας τοῦ ¹⁵ γέροντος.

10 τίμη τρόπῳ: ἀντὶ ἐπὶ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε; εἴτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας· ἢ γὰρ διὰ δέος κολάσεως ἢ παθόντες ἐκδικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ στέρεξαντες οἶον ἤδη πεπονθότες. 20

12 δυσάλλητος: σκληρός, δυσμετάκλαστος, ἀναληγής, ἀπαθήs, ἀνηλεής, ἴσον τῷ ἀνάλλητος καὶ σκληρός.

13 ἱερεὺς] πρεσβύτης Διός.

14 ἀλλ' ὦ κρατύνων: ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώ-

1 προκηδόμενος L, corr. Lasc. — 3 ἢ υπ+ανῶσι L, ἢ ὑπὲρ ἀνθρώποις Ambros., ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις G, ἢ παρὰ ἀνθρώποις nescio quis, ἢ ὑπ' ἀνθρώπων Lasc., ἢ ὑπὸ πάντων Elmsl., ἢ ὑπακουστέον ἀνθρώποις Duebnerus; dubitanter dedi; cf.

schol. v. 40. — 5 ἕμα τε καὶ L, corr. Br. — 8 θήσιν L, corr. Elmsl. — 9 εἰσαγάγῃ] v. 78. — 13 ἀποκρίσεις] sc. γίνεται. — 22 ἀνλεής L, corr. Suid. v. ἀνάλλητος. ἴσος L, corr. Dind. τῷ] τὸ L, corr. Br.

καμεν τὸ ὄνομα τοῦ Οἰδίποδος καὶ ὅτι παιᾶνές εἰσιν
ἐν τῇ πόλει, νῦν δὲ διὰ τῆς ἐντέχνου ἐπεξεργασίας ὅτι
καὶ βασιλεὺς καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιάνων· προαγωγὸν
δὲ εἰς πειθᾶ τὸ προοίμιον.

15 τοῦτο καὶ τὴν ἡλικίαν σημαίνει καὶ δυσωπη-
τικόν πως τυγχάνει· ὥς γὰρ ἐπὶ θεοῦ βωμοὺς πάρεισιν
ἐπὶ τοὺς πρὸ τῶν βασιλείων ἰδρυμένους.

17 πτέσθαι: ἀντὶ τοῦ βαδίσαι, ἡ δὲ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν νεοττῶν· τὸ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς ἐφ' ἑαυτοῦ
10 τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο· καὶ τὸ ἱερεῖς ὁμοίως.

19 λεκτοί: τὸ λεκτοὶ τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν
παίδων τάχα δὲ καὶ δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπὴν
ὥς ἐπιλεχθεῖσαν καὶ πεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ κοινοῦ.

20 πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς | ναοῖς: δύο ἱερὰ
15 ἐν ταῖς Θήβαις ἴδρυνται τῇ Ἀθηνᾷ τὸ μὲν Ὀγκείας τὸ
δὲ Ἰσμηνίας· οἱ δὲ οὕτω, τὸ μὲν Ἀλαλκομενείας τὸ
δὲ Καδμείας· τινὲς δὲ τὸν τῆς Ἀλαλκομενείας οὐκ ἐν
Θήβαις εἶναι ἄλλ' ἐν κώμῃ.

21 ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία: καὶ γὰρ ἔστι παρὰ
20 τῷ Ἰσμηνῷ Ἀπόλλωνος ἱερὸν διό φησι μαντεία σποδᾶ,
τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ βωμῷ ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαν-
τεύοντο οἱ ἱερεῖς ὥς φησι Φιλόχορος.

23 σαλεύει] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων
νεῶν.

25 25 φθίνουσα μὲν κάλυξιν: οὐ μόνον ἀφορίαν

7 βασιλείων L, corr. schol. rec. II p. 146, 16. — 10 τὸ
πληθυντικόν L, τῷ παθητικῷ G, corr. Lasc. — 15 Ὀγκείας]
οἰκείας L, corr. Br. — 16 ἰσμηνείας L, corr. Lasc. Ἀλαλκο-
μενείας utrobique Br. — 17 τὸν τῆς] sc. ναόν. — 20 ἱερὸν γὰρ
(deletum) διὰ L. — 22 Φιλόχορος] Muell. fr. 197 (περὶ μαντι-
κῆς, I p. 416).

φησὶν εἶναι τῆς γῆς ἀλλὰ καὶ τοὺς πεφηνότας καρποὺς
διαφθείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ.

σὺν τοῖς βλαστήμασιν.

27 ὁ πυρφόρος θεός· ὁ λοιμὸς ὁ πυρετοφόρος·
τὸν γὰρ πυρετὸν πῦρ καλοῦσι καὶ τὸ ἐναντίον ὡς ὁ
Ὅμηρος

καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετόν.

28 σκήψας] ἐπιβαλὼν, ἐπιφέρων.

29 δῶμα Καδμεῖον· περιφραστικῶς ἡ πόλις· ἡ
ἀντὶ τὰ δώματα πάντα [τὰ] τῆς πόλεως.

33 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον· οὐ μόνον οὖν ὡς βασιλέως
δέονται ἀλλὰ καὶ σοφοῦ· κατὰ βραχὺ δὲ παρεμβάλλει
ἡμῖν ὁ ποιητὴς τὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Οἰδίποδος.

συμποραῖς βίον] ταῖς βιωτικαῖς συντηχίαις.

34 ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς· καὶ ἐν ταῖς πρὸς
τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φιλίαις [τὸ] στοχάζεσθαι τῆς
τῶν θεῶν διανοίας· ἐκ τούτου δὲ παθητικωτέραν τὴν
τραγωδίαν ποιεῖ ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶναι νομιζόμενος
φανῇ καινοῖς μύθεσιν ἔνοχος.

35 ὅς τε μολὼν ἔστυ Καδμεῖον, ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ
ξένης ἄφιξις αὐτοῦ δηλωθῇ· σκληρᾶς δὲ αἰοιδοῦ ὅτι
τὸ αἰοιδοῦ εὐφημόν ἐστιν προσέθηκε σκληρᾶς ὃ ἐστι
δυσκόλου διὰ τὸ αἰνιγμα ἢ φονικῆς.

38 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· οἶον οὐ προακούσας παρ'
ἡμῶν τὸν τρόπον τῶν αἰνιγμάτων ὅπερ συνελάμβανέν
πῶς σοι πρὸς τὴν λύσιν· ὡς πρὸς θεοφιλῇ οὖν καὶ
εὐτυχῇ ἀπαντῶσιν· περιττεύει δὲ ἡ ἐξ ἡ ἡ ὑπό.

7 ll. γ 31. — 8 ἐπιβάλλον Suid. v. σκήψας. — 10 τὰ om.
G. — 16 τὸ om. Suid. v. συναλλαγαῖς; τῷ Wolffius. — 19
φανεί L, corr. G. — 20 ὅς τε] ὥστε L, corr. G.; ὅς γ' in textu.
— 23 φονικῆς, ι delete L, φονικῆς Suid. v. σκληρᾶς αἰοιδοῦ.

προσθήκη] συμβουλῇ, ἐπικουρίᾳ.

40 κράτιστον πᾶσιν] ἢ ὑπὸ πάντων κράτιστος εἶναι ὑπολαμβανόμενος ἢ πᾶσι τοῖς προειρημένοις, τύχῃ, συνέσει, θεοφιλίᾳ.

5 41 πρόστροποι: προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι· ἴσως δὲ τοῦτο εἰπὼν ὁ ὑποκριτὴς προσπίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἄρχοντος.

προσπεπτωκότες.

44 ὡς τοῖσιν ἐμπεύρουσιν: ἐν τοῖς συνετοῖς τὰς 10 συντυχίας καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας, οὐ σφάλλεται ἀλλὰ τὸ ἀποβησόμενον στοχάζεται, καλῶς.

45 ζώσας] ἀντὶ ἐνεργεστέρας.

Fol. 34a

46 ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστε: διεξελθὼν τὰ τῆς 15 πόλεως κακὰ καὶ ὅτι ἱκανὸς ἐστὶν ἐπινοῆσαι ἀπαλλαγὴν ἐπάγει ὅτι καὶ χρήσιμον σῶσαι τὴν πόλιν, μᾶλλον δὲ κινδυνῶδες τὸ ἀμελεῖσαι· ἴθι οὖν καὶ εὐλαβήθητι μὴ τὴν προϋπάρχουσαν δόξαν ἐπὶ τῇ εὐποιᾷ ἀπολέσης· πάνν δὲ αἰδημόνως οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκέτι τιμήσει σε 20 ἢ πόλις ἀλλὰ σὺν τῇ εὐχῇ τὸ ὅλον κατέθηκεν· εἰώθαμεν δὲ καὶ τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν εὐημεριῶν μνημονεύειν καθὼς <οί> ἄρχοντες ἀποβῶσιν· ἔασον οὖν, φησὶν, ἀκέραιον τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν ἵνα αὐτὸ τοῦτο λέγωμεν, ὅτι ἐπὶ Οἰδίποδος τῆς Σφιγγὸς ἀπαλ- 25 λαγέντες ἐν εὐδῖα γερόναμεν.

48 προθυμίας] λείπει τὸ ἔνεκεν.

51 ἀλλ' ἀσφαλεία: γνώμη ἀσφαλεῖ καὶ ἐχυρὰ εὐβουλίᾳ τὸ ἐμπεσὼν κακὸν τῇ πόλει ἀνόρθωσον.

1 συμβολῇ Stephanus. — 11 et 12 σφάλλονται et στοχάζονται Suid. v. ζώσας. — 22 οἱ addidi.

53 ἴσος] ὅμοιος.

54 ὥς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε: τὸ πᾶν τοῦ κινδύνου, φησὶν, εἰς σὲ φθάνει· τίνος γὰρ ἄρξεις ἢ ποῖαν ἕξεις πολιτείαν ἀπολωλότων τῶν οἰκούντων;

56 ὥς οὐδέν ἐστιν: καὶ Ἀλκαῖός φησιν

5

ἄνδρες <γὰρ> πόλεως πύργος ἀρήϊοι

καὶ Δημοσθένης, ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τείχη· ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν ὅθεν καὶ <τὸ> τροπικῶς τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τῶν εἰωθότων χρῆσθαι ἐπὶ τῶν πόλεων οἶακας νῦν ἀντὶ τοὺς ἄρχοντας λέγον- 10 τας καὶ ὀρθῶς πλεῖν τὴν πόλιν φάσκοντας.

58 ὦ παῖδες οἰκτροί: οὐκ εἰς τὴν ἡλικίαν τοσοῦτον τὸ ὦ παῖδες ὅσον ἀρμόζον ἐστὶ τῷ φιλοφρονου- μένῳ ἥθει οἶον καὶ τὸ ὦ τέκνα ἐν ἀρχῇ· πρὸς τοὺς παῖδας δὲ διαλέγεται ὥς οἰκτροτέρους καὶ μᾶλλον 15 βοηθείας δεομένους, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πληθὺς ὥς ἐπικρατέστερον.

65 ἀντὶ οὐκ ἀμέριμνόν με ὄντα παρακαλεῖτε φροντίζειν ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ πεφροντικότα.

67 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα: πολλὰς γνώμης 20 ἐπιβολὰς ἐν τῇ [σκέψει πλανώμενος ἦλθον ἕως οὗ ἀρίστην εὗρον τὴν ἐπὶ τὸν θεὸν καταφυγὴν· ἀρσενικῷ δὲ ἐχρήσατο πλάνοις ἀντὶ θηλυκοῦ.

1 ὁμοίως L, corr. Br. — 6 Bergk. fragm. 23. πύργοι L, ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρεῖσιος schol. Aesch. Pers. v. 352; πόλιος et ἀρεῖσιοι Dind. — 7 Δημοσθένης] Thucyd. 7, 77. πόλεις L, corr. G. — 8 ὅμοιον κ. ἐ.] cf. schol. Arist. Vesp. v. 29: οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι καὶ Σοφοκλῆς. τὸ addidi. — 10 et 11 λέγοντες et φάσκοντες L, correxī. — 11 ὀρθῶς πλεῖν] Antig. v. 190; οἶακα νημάτων est Aesch. Sept. v. 3. — 13 ὅσον] ὥς ἂν L, corr. Neuius. — 14 ὦ τέκνα] v. 1. — 22 ἀρσενικῶς L, corr. Elmsl.

ἀντὶ τοῦ πλάναις θηλυκῶς.

70 Κρέοντ', ἔμαντοῦ· οὐ τὸν τυχόντα ἐπεμψα
ἀλλὰ τὸν ἀναγκαῖον· γαμβρὸν δὲ ἀπλοικῶς ἀντὶ τοῦ
κηδεστήν.

5 78 οἶδε τ' ἄρτίως Κρέοντα προσστείχοντα· οἱ
ἡῖθεοι πρὸς τὸ οὖς αὐτοῦ φασιν ὅτι πάρεστι Κρέων
ὥς ὄξυνωπέστεροι, δι' αἰδῶ δὲ τοὺς λόγους παρητή-
σαντο· ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα μὲν ὥς πρεσβύτης οὐχ ὀρᾷ
ἅμα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.

10 80 ὦ 'ναξ' Ἀπολλων· εἰκότως πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα
ἢ ἀναβόησις· ἐν τῷ γὰρ ἀπὸ θεοῦ ῥηθησομένῳ χρησμῷ
κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς· εἶθε οὖν παραγένοιτο Κρέων
ἐπὶ τινι σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς ὥσπερ ἐκ τῆς περὶ
τὸ πρόσωπον καταστάσεως φαιδρὸς ἐστί· λεληθότως
15 δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σῆμα τοῦ ὑποκριτοῦ ὁποῖον
εἰσῆλθε.

εἰ γὰρ] ἀντὶ εἶθε.

82 οὐ γὰρ ἂν κάρα | πολυστεφής· οἱ γὰρ ἐπὶ τινι
αἰσίῳ παραγενόμενοι ἐκ Ἀελφῶν ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν
20 ὥς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ φησί.

84 ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν· οὐκ ἔστι, φησί,
μακρὰν ἀλλ' ἐγγὺς καὶ μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν διὰ
τὸ πλησίον γενέσθαι.

85 ἄναξ, ἔμδον κήδευμα· ἴδιον τῶν ἐν χρεῖα
25 καθεστῶτων φιλοφρονεῖσθαι μείζουσιν ὀνόμασι τοὺς
ταπεινοτέρους.

87 ὁ μὲν Οἰδίπους τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυνθάνετο
ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ῥητὸν ψιλὸν εἶπεν· ἀπὸ γὰρ

5 οἱ δέ et προστείχοντα (ut in textu) L. — 6 ἡῖθεοι] ex
v. 18. — 15 ὁποῖος? — 20 ἐν Πλούτῳ] v. 21.

τῶν εὐφήμεων ἄρξασθαι θέλει· ὁ δὲ νοῦς, λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι [ἂν] κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα τουτέστιν εἰ τὰ ἄγνωστα γνωσθείη, τὸ τίς ἐστὶν ὁ φονεὺς Λαῖον· οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ἔνι ἐν τῷ χρησμῷ ἀλλ' ἀγνοεῖται 5 μόνον τὸ ὑπ' αὐτοῦ φηθέν.

καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι· καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν προΐοντα πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω.

89 ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος;· ὅτι ἄσαφῇ τὸν λόγον εἶπεν [ὅτι] ἀξιοῖ αὐτοῦ τοῦ φητοῦ ἀκούσαι· μέχρι γὰρ 10 νῦν οὔτε θαρσύνσας οὔτε ἔμφοβός εἰμι τῶν ὑπὸ σοῦ ἀκούσας.

93 ἔς πάντας αὐδα· ἀξίως τοῦ βασιλικοῦ ἥθους δημοσίᾳ φράζειν κελεύει ἅμα μὲν ἐπεὶ μηδὲν ὑποπτέων περὶ ἑαυτοῦ οἶεται καὶ θεοφιλὴς εἶναι ἅμα δὲ 15 καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν μέσῳ φηθέντων ἀνυσθῆναι τὰ τῆς ἀναζητήσεως· αὖξει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὥς εὐνοϊκὸν ἥθος τοῦ Οἰδίποδος ὅπως <αὖξοιτο τὰ τῆς τραγωδίας ὕστερον αἰτ>ίον αὐτοῦ τῶν κακῶν ἀναφαινομένου.

τῶνδε γὰρ πλέον φέρω | τὸ πένθος· περὶ τούτων 20 πλέον ἀγωνίζομαι ἢ περὶ τῆς ἑμᾶντοῦ ψυχῆς.

Fol. 34 b 95 λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα· ὅτι πολλάκις ἐκπίπτουσι λοῖοι χρησμοὶ ἐμφανῶς εἶπεν ἵνα μὴ γένηται ἀφορμὴ τοῦ παραπέμψασθαι τοὺς χρησμούς.

101 χεῖμάξον] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χεῖμά- 25 ξοντος τὴν πόλιν, λέγει δὲ τοῦ Λαῖον.

2 δύσφημα] pro δύσφορα dictum propter εὐφήμεων. — 3 ἂν del. Br. — 8 εὐτυχεῖν] εἰ τυχεῖν L, corr. G. — 9 ἔστι L. — 10 ὅτι inclusi, ἔτι Lasc. — 13 et 20] inverso ordine in L. — 14 ὑποπτέειν L, correxi. — 17 ὥς om. G. — 18 literae bibliopegi culpa non exstant in L, sunt in G. — 26 δὲ <τὸ> τοῦ Λαῖον Elmsl.

106 ἐπιστέλλει] ἐντέλλεται, ὑποτίθεται.

107 τοὺς φονέας καὶ αὐτόχειρας τούτου τιμωρεῖσθαι.

109 δυστέκμαρτον] δυσκατέγραστον, δυσζήτητον, δυσεύρετον, δυσκατάληπτον.

5 110 ὥστε καὶ εὐχερῶς μὴ εἰς πολλὰ πλανωμένους ἐξευρεῖν· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε, λέγει δὲ τὸ πρᾶγμα.

111 ἐκφεύγει] λανθάνει.

112 πότερα δ' ἐν οἴκοις: ὡς συνετὸς ὁ Οἰδίπους
10 ζητεῖ τὰ καθ' ἕκαστα εἶτα οὕτως ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν
ἐξεισι μεταπειψάμενος τοὺς πολίτας ἵνα καὶ ἀφορμὴ
τῆς εἰσόδου γενήσεται.

114 θεωρός: ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος.

15 116 οὐδ' ἄγγελός τις: οἶον οὐδὲ ἀκόλουθος παρ' οὗ τις ἂν μέθοι καὶ χρῆσαιτο πρὸς ζήτησιν.

118 θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἷς τις: οἶον πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ ἀνηρέθθησαν δηλονότι ὑπεραγωνιζόμενοι τοῦ δεσπότου πλὴν ἑνὸς ὃς διὰ δειλίαν ἐκφυγὼν οὐδὲν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν πλὴν ὅτι ὑπὸ ληστῶν ἀνηρέθθη· ἄκρως δὲ ὑπέγραψε τὸ ἥθος τῶν δειλῶν· ἅμα μὲν γὰρ ἐξαίρουσι τὰ πεπραγμένα ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν ἅμα δὲ καὶ ἐν παραφρονήσει ὄντες τὰ βραχέα μεῖζω δοξάζουσι· καλῶς δὲ
20 ὠκονόμηται ἵνα τέως μὴ ἐλέγχωτο τὸ κατὰ τὸν Οἰδίποδα.

122 οὐ μὲν ὅμως] ἀντὶ οὐχ ἓνα μόνον ἀλλὰ καὶ πολλούς.

12 τῆς εἰσόδου] τοῦ χοροῦ addit Elmsl. coll. schol. v. 144. γένηται Lasc. — 16 πρὸς τὴν ζήτησιν G. — 22 ἐπαίρουσι L, correxi; ἐξαίρειν τὸ πρᾶγμα dixerunt Aeschines, Dionysius Halicarnassensis, alii.

124 εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ: ἀντὶ εἰ μὴ ἐπὶ κέρδει·
τείνει δὲ τοῦτο εἰς Κρέοντα ὡς αὐτοῦ συνθεμένου τῷ
τοῦ Λαῖου φρονεῖ διὰ τὴν βασιλείαν· ἐνθένδε οὖν ἐκ
τῆς πόλεως ταύτης.

126 καὶ τότε, φησί, ταῦτα ὑπενόειτο, ὅτι ἐπιβε- 5
βούλονται.

130 ἡ ποικιλωδός: ἡνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ Σφίγξ μεθ-
έντας τὰ ἀφανῆ, τὰ κατὰ τὸν φόνον τοῦ βασιλέως
(τοῦτο γὰρ ἀφανές), τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν σκοπεῖν· ἡ
οὕτως, ἡ Σφίγξ ἡνάγκαζεν ἡμᾶς μεθέντας τὸ σκοπεῖν 10
τὰ κατὰ τὸν φόνον τὰ πρὸς ποσὶν ἀφανῆ ζητεῖν τουτ-
έστι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα ζητεῖν τὰ παρακείμενα ἡμῖν.

132 ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις: οἷον ἀναδραμοῦμαι
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος καὶ εἰς φῶς ἄξω· ἴσως
δὲ λεληθότως καὶ τὸ ἕτερον ἐγκείται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ 15
ὅπερ οὐ φησι μὲν ὁ Οἰδίπους μανθάνει δὲ ὁ ἀκροατής,
ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ φανήσεται.

134 τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν] γράφε τήνδε θε-
σπίζει γραφήν.

136 τιμωροῦντα] προσχωροῦντα.

20

προσβοηθοῦντα.

137 ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων: οὐ
μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνηρημένου βασιλέως ἄξιον ποιήσα-
σθαι τὴν ἀναζήτησιν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἑμοῦ· ὁ
γὰρ ἐκεῖνῳ ἐπιχειρήσας ἴσως κάμοι ἐπιβουλεύσει· 25
πεπλαγίασται δὲ πάλιν ὁ λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν
αἰνίττεται τῷ θεάτρῳ ὅτι αὐτὸς δράσας τὸν φόνον ὁ
Οἰδίπους καὶ ἑαυτὸν τιμωρήσεται.

12 ζητεῖν usque ad finem leguntur in L post αὐθις in
scholio v. 132; correxi. — 13 αὐτῆς L, corr. G. — 16 μὲν] με
L, corr. Lasc.

141 καὶ τοῦτο κινήτικόν τοῦ θεάτρον· τὰ γὰρ
ἐναντία προβήσεται.

143 ἴστασθε] ἀνίστασθε.

Fol. 35 a

ἰκτῆρας] τοὺς ἰκετευτικούς.

5 144 πιθανὴ ἢ εἴσοδος τοῦ χοροῦ· σκέπτεσθαι γὰρ
φῆσι δεῖν μετὰ τοῦ δήμου περὶ τῶν πρακτέων.

147 ὦ παῖδες, ἰστώμεθα: ἔξεισιν ὁ ἱερεὺς πράξας
δι' ὅπερ ἦλθεν, ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ χώραν εἶναι
ἐτέρῳ ὑποκριτῇ.

10 ἀνιστώμεθα.

148 ἐξαγγέλλεται] ἐξαγγέλλει, ἢ δὲ χοῆσις Ἀττική.

151 ὦ Διὸς ἄδυεπὲς φάτι: κατὰ τὴν πρόσταξιν
τοῦ βασιλέως πάρεισι πρεσβῦταί τινες ἐξ ὧν ὁ χορὸς
συμπληροῦται· Διὸς δὲ ἡδυεπῇ φάτιν τὴν μαντείαν
15 φησίν· ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφῆτης δοκεῖ εἶναι τοῦ
πατρὸς καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν τὰς μαντείας καὶ
τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν· καὶ Ὅμηρος

Διὸς ἄγγελος ὕσσα δεδήει·

λείπει δὲ ἢ ἀπὸ ἴν' ἢ ἀπὸ τῆς Πυθῶνος.

20 τίς ποτε τὰς πολυχρύσους: ἥ τίς ποτέ ἐστιν· ὅτι
μὲν γὰρ πάρεστι λόγιον ἀπὸ τῆς Πυθῶνος ἀκηκόασιν
τὸ δὲ φητὸν αὐτὸ ζητοῦσιν.

λείπει ἢ ἀπό.

153 ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα: ἐκπέπληγμαι, φοβε-
25 ρὰν δὲ τὴν περίφοβον· καὶ Ἀλκαῖος

ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσσι φύει φοβερός

ἐντὶ τοῦ περίφοβος.

2 ἀποβήσεται Lasc. — 18 Il. β 93. — 19 τῆς] τοῦ L, corr. Lasc. — 20 ἥ τίς] εἰ τις L, corr. G. — 21 μὲν] compendiose serius additum. — 26 fragm. 97. δὲ τρόμος Elmsl., τέτρομος vel δὲ μόρομος Bergk. φύει Seidlerus.

δείματι πάλλων] ἀντὶ τοῦ παλλόμενος φόβῳ,
ἀγωνιῶν.

πάλλων] γράφε πολλῶ.

154 ἰήε Δάλιε Παιδὲν] ἐν τῷ μεταξὺ τοῦτο.

155 ἀμφὶ σοὶ ἄξιόμενος: τοῦτο τοῖς πρὸ αὐτοῦ 5
συναπτόν, ἀγωνιῶν τὴν φρένα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ
χρησιμοῖς. σεβόμενος τὰ ἀπὸ σοῦ εἰρημένα.

ἢ νέον] ἢ νεωστί.

156 ἢ περιτελλομέναις ὥραις: εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον
προϊούσης τῆς ὥρας· ὁ δὲ νοῦς, τί μοι ἢ νῦν ἢ μετὰ 10
χρόνον ἀνύσεις;

157 ἐξανύσεις] ἐκπραΐξεις.

158 Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα: καλῶς παρ' ὅσον
<ἐν> ἐλπίδι τινὶ γενόμενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φημί-
ξουσιν πρὸς τὸ λόγιον <ἦ> παρ' ὅσον ὑπὸ ἐλπίδος [τε] 15
καὶ χρησιμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ θεῶν.

159 πρῶτα σὲ] γράφε πρῶταν γε.

θύγατερ Διὸς] μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὸ ἐπικαλεῖ-
σθαί τινος τῶν θεῶν.

160 γαῖόχοι τ' ἀδελφεάιν: ἐπεὶ δὲ ἡ αὐτὴ ἐστὶ 20
τῇ Ἐκάτῃ, ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς ἀγοραῖς εἰλείται·
γαῖόχον δὲ ἀντὶ τὴν πολιοῦχον ὥστε τὴν γῆν ἀντὶ
τῆς πόλεως εἰληφεν.

161 Εὐκλεία Ἄρτεμις οὕτω παρὰ Βοιωτοῖς τιμᾶται.

162 καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον: τάχα μὲν διὰ τὸ ἐπὶ 25
λοιμῷ τὴν εὐχὴν γενέσθαι ὣν αἴτιος εἶναι δοκεῖ τάχα
δὲ διὰ τὴν μαντείαν.

5 lemma in L δείματι πάλλων mutavit Elmsl. — 7 ἀπὸ] ὑπό? — 14 ἐν add. Suid. v. φήμη. γινόμενοι Suid. — 15 ἢ add. G. τε om. G. — 24 cf. Pausan. 9, 17. Plutarch. Aristid. 20.

164 εἴ ποτε καὶ προτέρως· τὸ ἡνύσατε ἀντὶ τοῦ
ἐφθείρατε· καὶ Ὀμηρος

ἢ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας·

ἐκτοπίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ξένην καὶ ἀλλόκοτον· ἢ ἡνύσατε
5 αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι ὃ ἐστὶν ἐκτὸς καὶ ἀπὸ τῶν
τόπων τῆς πόλεως.

ἄτας] τῆς ἀπὸ τῆς Σφιγγός.

166 ἡνύσατ'] ἐφθείρατε.

ἐκτοπίαν] ξένην.

10 φλόγα πῆματος] περιφραστικῶς τὴν πημονὴν τὴν
διάπυρον.

169 πρόπας στόλος] ἢ πᾶσα δύναμις.

170 οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἔργος· ἀλληγορικῶς ἢ
βοήθεια παρὰ τὸ ἔχεσθαι οἶον οὐκ ἔνεστι τῷ νῷ τῆς
15 φροντίδος ἔργος, τοῦτο δὲ οἶον τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ
προμηθείας γινόμενον ἀλέξιμα καὶ ἀμυντήριον.

172 ἔκγονα | <κλυτᾶς> χθονός· ἢ τὰ δένδρα ἢ
τοὺς παῖδας φησιν.

173 αἱ τε γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις
20 οὐκ ἀνέχουσιν τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων·
τὸ δὲ ἀνέχουσιν ἤτοι ἐλευθεροῦνται καὶ ἄνω ἑαυτὰς
ἔχουσιν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄνω νεύοντων μόγῃς ἐν
τῷ νήχεσθαι· ἰηίων δὲ ἤτοι τῶν μετ' εὐχῆς γινομένων
ἢ τῶν λοιμικῶν· ἰήσιος γὰρ ὁ Ἀπόλλων εἰς ὃν ἢ ἀργεῖα
25 τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται· ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι
καὶ Ἀρτέμιδος, αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς
τοιαύτας ἀφιάσι φωνάς· οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θορυνη-
τικῶν.

3 Π. 1. 365. — 21 καὶ] ἢ Elmsl. — 22 ἔχουσιν] ἔχουσιν
L, corr. G.

175 ἄλλον δ' ἂν ἄλλω: ἄλλον ἐπ' ἄλλω ἰδοὺς
ἀποθνήσκοντα, ὥς ὕρμιθες ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ'
ἄλλω πέτεται· τὸ δὲ κρεῖσσον ἀμαιμακίτου πυρὸς ἢ
οἶον ὀξύτερος πυρὸς εἰς τὸ σπεύδειν εἰς Ἄιδου ἢ
οὔτω, κρεῖσσον πυρὸς ὥς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ 5
τὸ τῶν ἀποθνήσκόντων πλῆθος καὶ κατεῖν· καὶ γὰρ
ὕπερβολὴ καὶ ἐπίτασις τοῦ πάθους.

178 ἐσπέρου θεοῦ: τοῦ Ἄιδου φησί.

180 νηλέα δ' ἅ γενέθλα: νηλέα τὰ μὴ τυχόντα
ἐλέους, τὸ αὐτὸ δὲ ἐστὶ τῷ ἀνοίκτως· οὐκ ἠλέουν δὲ 10
ἄλλήλους ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τοῦ κακοῦ ἢ ὑπὸ
φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ὁμοίων.

Fol. 35b 183 ἐκ τούτου δηλὸν ὅτι καὶ τέλειοι ἀπέθνησκον.

184 ἀκτάν παραβώμιον: ἀντὶ τοῦ παραχώριον,
ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσιν. 15

186 [κτῆρες] ἰκέτιδες.

187 παιῶν δὲ λάμπει: ἀντὶ ἀκμάζει, λαμπρῶς τῇ
φωνῇ λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν· ὅμανλος δὲ
ἀντὶ ὁμόθρους, ὁμόφωνος· τοῦτο δὲ ὁμοῖον ἐστὶ <τῷ>

ἁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 20

188 ὦν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύρατες: πρὸς τὴν φήμην
πάλιν φησὶ τῆς μαντείας· ἐλπίζουσι γὰρ ἐπὶ τινι
ἀγαθῷ τὸ μάντευμα ἀποβῆναι· χρυσέα δὲ ὅ ἐστι τιμία·
φασὶ γὰρ οὔτω τιμᾶσθαι Χρυσῆν.

190 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν: ἀντὶ τὸν καταμαραῖ- 25

10 τῷ] τὸ L, corr. Lasc. — 13 post εἰσιν in schol. v. 184
habet L; corr. Br. — 17 παιῶν etiam in textu pr. L. — 18
ὅμανλος — στεναγμάτων sequenti scholio addita in L huc
retraxit Br. — 19 τῷ add. G. — 20] v. 5. — 24 Χρυσῆν] cf.
schol. Phil. v. 194.

νοντα (τάττει δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ λοιμοῦ), τὸν δίκην
ἀναιροῦντα πολέμου· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πέμψον.

ὅς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων: οὐ χρώμενος ὅπλοις
φλέγει ἡμᾶς· περιβόητος δὲ περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ <ῆ>
5 μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών· ὥς ἐπὶ πολέμου πάλιν.

193 πάτρας | ἔπουρον: ἦτοι ἐπ' οὖρον ὃ ἐστὶν εἰς
ἄνεμον· Ὀμηρος

εἰς ὕρος ἢ εἰς κύμα·

ἢ ἔπουρον ἀπὸ τῶν ὕρων τῆς πόλεως· νωτίσαι δὲ
10 ἀπελάσαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν
ταῖς φυγαῖς· ἢ οὕτω, πέμψον ἄλλην ὥστε παλινδρο-
μητον αὐτὸν γενέσθαι τὰ νῶτα δόντα τῇ πόλει.

194 θάλαμον Ἀμφιτρίτας] ἢ κατὰ τοῦ βυθοῦ
(τοῦτο γὰρ ἐστὶ θάλαμος Ἀμφιτρίτης) ἤγουν ἐνθα αἱ
15 συμπληγᾶδες πέτραι εἰσίν.

196 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον: ἴσως τὸν Σαλμυδησσόν
φησι περὶ ὃν ἱστορεῖται πολλὰ ναυάγια γίνεσθαι ὥστε
μὴ μόνον ἐξ ἀπάσης γῆς ἐξεληλάθει ἀλλὰ μηδὲ ἐν
κοινῇ θαλάττῃ εἶναι.

20 δυσχείμερον.

198 τέλει γὰρ εἴ τι νύξ ἀφῆ: ἀντὶ τοῦ εἴ τι ἡ
νύξ ἀγαθὸν καταλείπει τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ ἀναιρεῖται,
βούλεται δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀδιάλειπτον ἔχει. εἴ
γὰρ τι ἡ νύξ ἀφῆ ἐπὶ τῷ ἑαυτῆς τέλει ἀβλαβὲς μὴ
25 φθάσασα αὐτὸ ἀπολέσαι τοῦτο μεθ' ἡμέραν ἀνήρο-
πασται.

4 ἢ add. Br. — 8 Π. ζ 347. — 9 ἔπουρον L, corr. G.
πόλεως * νωτίσαι L; erasum fuit N (ex A factum). — 14
ἤγουν] pro ἦτοι dictum. — 15 συμπληγᾶδες] Od. μ 59. — 16
αλμυδησσόν L, σαλμυδίσσον G, corr. Dind. — 22 καταλείπεται
L, corr. Dind. — 23 ἀδιάλειπτα Herm.

200 τόν: ἀντὶ τοῦ ὄν· τὸν μαραντικὸν Ἄρεα
κεραύνωσον, ᾧ Ζεῦ.

203 Λύκει' ἄναξ: βουλοίμην δὲ καὶ τὰ σὰ βέλη,
ᾧ Ἀπολλων, τὰ ἀδάμαστα καταμερίζεσθαι εἰς αὐτὸν
καὶ τὰς λαμπάδας Ἀρτέμιδος. 5

205 ἐνδατεῖσθαι] ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ δια-
τρίβειν· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων.

209 τὸν χρυσομίτραν: τὸν Θηβαῖον Διόνυσον,
τὸν ταῖς Βάκχαις συνοικοῦντα.

212 μονόστολον] γράφε ὁμόστολον. 10

215 ἐπὶ τὸν ἀπότιμον: ἀπότιμον θεὸν λέγει τὸν
λοιμὸν τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν· θεῶν
γὰρ ἔστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους, <ὃ δὲ φθείρει
καὶ ἀπόλλυσιν>.

216 αἰτεῖς, ὧν δὲ αἰτεῖς ἄλλκην λάβοις κἀνακού-
φισιν τῶν κακῶν ἐὰν θέλῃς τὰ ἐμὰ ἔπη δέχεσθαι ἃ δὴ
ἔπη ἑξεῶ ξένος ὦν καὶ τοῦ προῤῥηματος καὶ τοῦ λόγου
οἷον οὐκ ἀκηκοὼς πρότερον περὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαῖου
οὐδὲ μὴν καθ' ὃν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος παρῶν.

ἃ δ' αἰτεῖς] ὧν δ' αἰτεῖς. 20

217 ὑπηρετεῖν] ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν.

219 τοῦ λόγου] τοῦ λεχθέντος ὑπὸ Ἀπόλλωνος.

220 τοῦ πραχθέντος] τοῦ φόνου.

οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἵχνεον: οὐ γὰρ ἂν, φησί,
τοσούτου ὄντος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ ἀνεξήτουν τὸ
πρῶγμα εἰ μὴ ἦδειν καταληψόμενος· ἐλπίδα δὲ αὐτοῖς
ὑποβάλλει ὅτι δύναται ἀνευρεῖν τὸν φονέα ἵνα προ-
θυμότερον συλλάβωνται αὐτῷ.

221 σύμβολον: τῆς γνώσεως.

222 νῦν δ', ὕστερος γάρ: μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ξένων τελούντων τὰ μετοίκια ἀντὶ πεπολιτογράφημαι καὶ ἔρτι ἀστὸς ἐνομίσθην ξένος ὦν καὶ ἐβασίλευσα. ἄλλως: νῦν δὲ εἰς ἀστοὺς τελῶ· δοκῶν γὰρ εἶναι ξένος τῆς βασιλείας τετύχηκα· ἐπεὶ οὖν, φησί, συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν ταῦτα ὑμῖν προφανῶ· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς τὸ κοινὸν φερόντων.

10 226 πάντα τὰ πραχθέντα.

227 καὶ μὲν φοβεῖται: καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη <δ> πρῶξας καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τὸν φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω· οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται εἰ μὴ ὅτι τῆσδε τῆς γῆς ἀπαλλάσσεται· εἰ δὲ ξένον τις 15 οἶδεν τὸν φονέα μηνυσάτω καὶ εὐθύς μὲν παρέξω κέρδος καὶ εἰς αἰὲν χάριν ἔξω· πανταχόθεν οὖν προτρέπεται τοὺς μηνύοντας.

236 τὸν ἄνδρ' ἀπανδῶ: πολὺν ἔλεον ἐργάζεται ὁ Fol. 36 a λόγος ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ ἄγνοῶν· πρότερον δὲ τὰ 20 φιλάνθρωπα εἰρηκῶς τελευταῖα ἐπήνεγκε τὰ σκληρότερα· ἃ 'κ τῶνδε δὲ οἶον ἀπ' αὐτῶν ἀναγκασθεῖς τῶν πραγμάτων.

244 δαίμονι] τῷ ταῦτα μαντευσαμένῳ Ἀπόλλωνι.

246 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ'] καταρῶμαι δὲ 25 τὸν φονέα.

248 ἄμοιρον] ἦτοι κακόμοιρον ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετεिल्φότα ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι.

2 τὰ μετοίκια] τῇ μετοικίᾳ L, correxi coll. Plat. Leg. 8, 850b μετοίκια τελειν. — 3 ἀστὸς] αὐτὸς L, corr. Lasc. — 11 ὁ add. Elmsl.

251 ἀγνοῶν ἐπαρᾷται ἑαυτῷ εἰ σύνοιδε τὸν φονέα
διὸ καὶ περιπαθέστερος γίνεται ὁ λόγος.

253 τοῦ θεοῦ] τοῦ Ἀπόλλωνος.

255 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα: καὶ γὰρ εἰ μὴ
ἦν ὅλως τὸ ἄγος ὑπὸ θεῶν ἐλαννόμενον καὶ οἶονεῖ 5
πολυπραγμονούμενον ὑμᾶς ἔδει κινουμένους οἰκοθεῖν
καὶ μὴ ἀναμείναντας τὴν ἐκ θεῶν προᾶξιν ἀναζητεῖν.

μὴ θεήλατον] οἶον χωρὶς τῆς βοηθείας.

261 κοινά: ἀδελφὰ τοῖς ἐξ ἡμῶν οἶον καὶ ἡμῖν
ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα τῷ Λαῖῳ γενόμενα. 10

262 ὀδυστύχησεν] ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι.

264 αἱ τοιαῦται ἔννοιαὶ οὐκ ἔχονται μὲν τοῦ
σεμνοῦ κινήτικαὶ δὲ εἰσὶ τοῦ θεάτρον· αἷς καὶ πλεονάζει
Εὐριπίδης, ὁ δὲ Σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μόνον αὐτῶν
ἄπτεται πρὸς τὸ κινήσαι τὸ θέατρον. 15

269 τοῖς μὴ δρῶσιν] τοῖς μὴ δεικνύνουσί μοι τὸν
φονέα.

270 ἄροτον: τουτέστι καρπόν.

276 οὕτως ἐρῶ καὶ αὐτὸς ἐπομνύμενος καὶ [κατὰ]
τὰς αὐτὰς ἀρὰς ἐπαρώμενος μήτε δρᾶσαι τὸν φόνον 20
μήτε τοὺς δράσαντας ἐπίστασθαι.

278 τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν: ἀπορῶν ὁ
χορὸς ἐπὶ τὸ θεῖον πάλιν ἀνατρέχει.

Fol. 36b 280 δίκαι' ἔλεξας: τοῦτό φησιν ἵνα μὴ πάλιν
πέμψωσιν εἰς θεοῦ καὶ γένηται διατριβὴ ἐν τῷ δρά- 25
ματι ὅπερ ὑπόψυχρον.

284 ἄνακτ' ἄνακτι: ἀποκλειομένου τοῦ πέμψειν
εἰς θεὸν καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὁμοίαν μαντικὴν, τῷ

2 διὸ] δις L, corr. Br. — 14 μόνον] μὲν L, correxi. —
18 lemma ἀνιέναι, quod est in L, mutavi. — 19 κατὰ delevi
coll. schol. v. 1287.

αὐτῷ δὲ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν Τειρεσίαν ᾧ καὶ
τὸν θεὸν καὶ τὰ αὐτὰ ὁρᾶν ἐκείνῳ φησίν.

287 ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς· κἀνταῦθα τὸ κηδεμονικὸν
τοῦ ἥθους διετήρησεν· τὸ μὲν οὖν διπλοῦς πομποῦς
5 τῆς σπουδῆς ἐστὶ τεκμήριον τὸ δὲ Κρέοντος εἰπόντος
πιθανὸν εἰς τὰ ἐξῆς ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτοῦ πίστιν ἔχοι,
τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τοῦ Κρέοντος τὸν Τειρεσίαν μαν-
τεύεσθαι κατὰ τοῦ Οἰδίποδος τὰ ψευδῆ.

290 κατὰ] ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ
10 ψιθυρίζόμενα.

296 ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικώς οὐδὲ τὸν λόγον.

297 καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τῶν προσώπων ἵνα
μηδὲν ὕστερον δυνηθείη ἀρνήσασθαι.

300 ὦ πάντα νωμῶν· ἀντὶ τοῦ κρίνων ἕκαστα
15 καὶ ἐξετάζων· ἐπαινεῖ δὲ τὸν μάντιν πάντων αὐτῷ
περιτιθεῖς ἐμπειρίαν θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων τοῦς
ἐκείνου λόγους οὐκ ἀναμένων ὅπερ δηλωτικόν ἐστὶ
τῆς σπουδῆς.

301 χθονοστιβῆ] τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια.

20 312 ὅρα τὸ τοῦ κηδεμόνος ὅτι τελευταῖον ἑαυτὸν
ἔταξεν ὅπως ἀφέλαιτο τὸ φορτικὸν τῆς ἐξουσίας.

314 ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν· παιδευτικὸς ὁ λόγος,
ἔδει ἅπαντας ἀφ' ὧν δύναιτο ὠφελεῖν τοὺς πέλας.

316 ὡς δεινόν, φησί, τὸ φρονεῖν ὅταν τὸ φορο-
25 νούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ λυσιτελῇ· σχετιάζει δὲ
μὴ βουλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ Οἰδίποδος· διαλελυ-
μένως δὲ εἶπεν τέλη λύη ἀντὶ λυσιτελεῖν.

3 ἐναργῶς (ut in textu pr.) L. — 6 εἰς τὰ ἐξῆς] v. 378.
385 sqq. 555. ἔχῃ G. — 13 μηδὲν] μηδὲ L, μὴ G, correxi. —
22 et suo loco et alieno (sine lemmate) habet L. — 27 λυσι-
τελεῖ G, λυσιτελῇ Lasc.

317 ταῦτα] τὰ συμβησόμενά μοι, ὅτι ἀναγκασθή-
σομαι λέγειν ἢ μὴ βούλομαι, τὸ ἐξελέγχειν Οἰδίποδα·
ταῦτα εἰδὼς διώλεσα αὐτά· οὐ γὰρ ἂν δεῦρο ἤρχομην.

319 ἄθνημος] λελυπημένος.

321 ἐάν με ἀπελθεῖν ἐάσης.

5

323 ἀποστερῶν φάτιν] μὴ λέγων τὸν χρησμόν.

324 ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημα· οὐ γὰρ
σύμφορός σοι οὐδὲ κατὰ καιρὸν ἡ ζήτησις γίνεται·
ἵνα οὖν μὴ ἐκ τούτου μέμψις ἀκολουθήσῃ σιωπῇ. τὸ
μὲν κατὰ λόγον ἐλλιπὲς ἐστὶ τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν ¹⁰
πλήρες, ὃ δὲ βούλεται λέγειν, ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ
πρὸς καιρὸν ἐξιόν· κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν
ἀφιέναι φυλάσσομαι.

ἴδν] ἐρχόμενον.

326 μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν· ὑποβαλόντος τοῦ ¹⁵
Τειρεσίου ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται ὁ χορὸς καταλιπαρεῖ
εἰπεῖν εἴτα ἀρνούμενου ἐξάγεται εἰς λοιδορίαν πρὸς
αὐτὸν ὁ Οἰδίπους ὅθεν παροξυνθεὶς λέγει· ἔχει οὖν
τὰ τῆς διαθέσεως ἄριστα.

Fol. 37a

328 ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε | τᾶμ' ὥς ἂν εἶπω· οὐκ ²⁰
ἐκφανῶ τὰ ἐμὰ ἔπη ἵνα μὴ τὰ σὰ εἶπω κακὰ· ἤδη δὲ
τρανότερόν φησιν ὅτι τὰ αὐτοῦ κακὰ ἀποκρύπτεται.

332 ἐγὼ τ' ἐμᾶντὸν οὔτε σ' ἀλγύνω· ἐαυτὸν
ἀλγύνειν ἔφη ἴσως ἐπιστάμενος ὅτι κακῶς ἀκούσεται

15 ὑπολαβόντος L, corr. Lasc. — 16 ὁ χορὸς] v. 326—327
Oedipo recte tribuit L. — 17 ἐξάγεται] v. 330. 334. — 18
λέγει] v. 350 sqq. — 21 ἐμφανῶ L, correxi. — 23 ἐγὼ τ'] sic
etiam in textu pro ἐγὼ οὐτ' L. ἀλγύνω] ἀλγ^v (ἀλγύνω, circum-
flexu eraso, in textu) L. — 24 ἀλγύνειν] ἀλγυννεν L. κακῶς
L, corr. Lasc.

ὕπ' αὐτοῦ ἀπιστούμενος, τάχα δὲ καὶ βουλόμενος
ἀποκορύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυτὸν ὥς καὶ ἔμπροσθεν

τὰμ' ὥς ἂν εἶπω μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.

334 οὐκ, ὦ κακῶν κἀκίστε: ἐν ὑπερβατῷ ὁ λόγος,
5 οὐ λέξεις, ὦ κακῶν κἀκίστε, ἀλλ' ὅδ' ἄτεγκτος κἀτε-
λεύτητος φανῇ; καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ'
ὀργάνειας ὅ ἐστι ταράξειας καὶ εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις·
ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὕβρεως λέγων ὅτι καὶ πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας· ἄτεγκτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσυμ-
10 παθῆς καὶ ἀδάκρυτος· τέργειν γὰρ τὸ βρέχειν· ἀτελεύ-
τητος δὲ δυσαξίωτος, δυσπάρακλητος, ἀμείλιχος.

341 αὐτὰ] αὐτόματα.

344 τὸ θυμοῦ οὐκ ἔστι γενικὴ ἀλλὰ δῆμα προσ-
τακτικόν.

15 345 καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν: ὀργιζόμενος οὐδὲν
σιωπήσομαι ὦν πέπεισμαι καὶ ὑπονοῶ.

347 εἰργάσθαι δ' ὅσον | μὴ χερσί: εἰργάσθαι τὰ
ἄλλα τοῦ φόνου χωρὶς τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνεργείας·
εἰ δὲ ἐβλεpes ἐκάλουν ἂν σε καὶ φρονέα αὐτόχειρα.

20 350 ἄληθες; ἐννέπω: λέγω σε τῷ κηρύγματι
ὑπεύθυνον εἶναι τῷ ὑπὸ σοῦ εἰρημένῳ.

352 προσανδᾶν] προσφθέργεσθαι.

354 οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας: οἶεται αὐτὸν πλασά-
μενον ψεύδεσθαι· εἰκότως δὲ ἀπιστεῖται ὥς δι' ὀργὴν
25 εἰρηκώς, εἰ δὲ ἐπιστεύθη κατ' ἀρχὴν ὁ μάντις τὰ ἐξῆς
τοῦ δράματος ἀνήρητο, <τὰ> τοῦ ἀναγνωρισμοῦ ἐν
οἷς καταγέγονε μάλιστα ὁ ποιητής.

3] v. 329. — 7 ἐμβάλοις] ἐκβάλειαις L, ἐμβάλλεις G, corr.
Suid. v. ὀργάνειας. — 17 δ' etiam in textu pro θ' L. — 26
τὰ add. Wunderus. ἀναγνωρισμοῦ] v. 754 et 1182 sqq.

356 τρέφω] ἀντὶ τοῦ ἔχω.

357 ἡ ἀπότασις φανερώς εἰς Κρέοντά ἐστιν.

366 εὐσχημόνως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μητρὸς.

368 ἴσος <νῦν> ἐστὶν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος <πρὸς> <Τειρεσίαν> ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν 5
Κάλχαντα.

372 οὐδεὶς ἐστὶν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίζει ἔπερ
μοι ὠνείδισας· τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως οἶον καὶ
σὲ μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν· καὶ περὶ τῆς πηρώσεως
δὲ λεληθότως αὐτῷ μαντεύεται. 10

374 μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτός· διπλοῦν τὸ δια-
νόημα· ἤτοι οὖν οὕτως ὑπὸ μιᾶς νυκτὸς τῆς ἀορασίας
τῆς διηνεκῶς κατεχούσης σε τρέφῃ ὡς μηδὲν διαθεῖναι
κακὸν τοὺς ὀρῶντας ἢ οὕτω διὰ τὸ πηρὸν εἶναι ἔλε-
οῦσί σε πάντες· ἀπόχρη γάρ <σοι> καὶ τὸ τῆς πηρώσεως. 15

Col. 37b

377 τάδ' ἐκπράξαι] ἀντὶ τοῦ τὰ κατ' ἐμὲ ἐκδικῆσαι.
ἐκπράξαι μέλει] λείπει ἔάν με φρονέσης.

378 πεποίηκε τὸν Οἰδίποδα ὑπονοεῖν ἐξ ὑποβολῆς
Κρέοντος ταῦτα εἰρησθαι ἵνα ζητοῦντος αὐτοῦ ἀφορ-
μὴν εὖλογον ἔχῃ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος. 20

385 ὁ πιστός] ἐν εἰρωνείᾳ.

387 μηχανορράφον· τὰ φαῦλα μηχανώμενον· μά-
γους δὲ ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας
<ἑαυτοῖς>, ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακεῖς μάγους
ἔλεγον. 25

388 ἀγύρτην] πτωχόν, ὀχλαγωγόν.

391 ῥαψώδης· ἡ Σφίγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ῥάδας· τὸ

4 ἴσον L, ἴσως G, correxi. νῦν add. G. — 5 πρὸς ad-
didi. Τειρεσίαν add. G. ὁ Ἀγαμέμνων] Il. α 101 sqq. — 15 σοι
add. G. — 20 ἔχει L, corr. Lasc. — 24 ἑαυτοῖς add. Suid. v.
μάγος; cf. schol. Electr. v. 62.

δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψωδοῦ καθ' Ὅμηρον ἢ μεθ' Ὅμηρον
ἦν· <ἀνεχρόνισεν οὖν ὁ Σοφοκλῆς>· κύνα δὲ αὐτὴν
καλεῖ διὰ τὸ ἀρπακτικόν.

393 τοῦπλέοντος] τοῦ τυχόντος ἀντὶ τοῦ οὐ τοῦ
5 τυχόντος ἦν σαφηνίσαι· διὰ τούτων δὲ αὖξει τὸ ἴδιον
κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης
συνέσεως.

398 κυρήσας] ἐπιτυχών.

402 ἀγηλατήσειν· ἐὰν <μὲν> δασέως τὸ ἔργον ἀπ-
10 ελάσειν τὸ περὶ τὸν Λαίον ἐὰν δὲ ψιλῶς ἀντὶ τοῦ
βασιλεύσειν.

408 ἐξισωτέον] λείπει ἐμοί.

409 τοῦδε] τοῦ ἐξίσου λέγειν.

411 γεγράφομαι] δεήσομαι· ὄρα δὲ καὶ τὴν δια-
15 φορὰν τοῦ ὀνόματος· τῷ μὲν γὰρ ἐπιφθονωτέρῳ ἐπὶ
τοῦ Οἰδίποδος ἐχρήσατο, τῷ δοῦλος, τῷ δὲ εὐπρεπε-
στέρῳ ἐπὶ τοῦ Κρέοντος.

417 ἀμφιπλήξ] ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλαύνουσα, ἢ ἐκα-
τέρωθεν πλήττουσα, ἐκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς· δεινό-
20 πους δὲ ἢ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα.

420 τὸν λιμένα τίθησιν ἀεὶ ἀντὶ τόπον· τροπι-
κῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ποῦ οὐκ ἐλεύσῃ βοῶν;

422 ὅταν καταίσθῃ] ὅταν αἰσθανθῇς καὶ νοήσῃς.

428 ἐκτριβήσεται· ἀντὶ διατρίβει ἐν τοῖς κακοῖς Fol. 38a
25 ἢ ἀπολεῖται· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυ-

1 ἢ μεθ' Ὅμηρον om. G; οὐ καθ' Ὅμηρον Schneidewinus.
— 2 ἀνεχρόνησεν (corr. Dind.) οὖν ὁ Σοφοκλῆς add. G. —
9 ἀγηλατήσειν L. μὲν add. G, Suid. v. ἀγηλατεῖν. — 12 et suo
loco et alieno (post v. 407 deletum) habet L. — 13 τοῦ] τὸ L,
corr. Lasc. — 16 τὸ δοῦλος L, corr. G. — 18 ἐλαύνουσα]
ἐλασία L, correxi. ἢ] ἢ Schmidtus Did. p. 97. — 20 ποιοῦσα L,
corr. Suid. v. δεινόπους et ἀμφιπλήξ. — 25 ἀργύρων L, corr.
Suid. v. ἐκτριβήσεται.

ρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων <σκενῶν> ἅπερ ἐν
τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται.

434 σχολῇ] ἀντὶ τοῦ βραδέως, οὐδαμῶς.

438 ἥδ' ἡμέρα φύσει σε: ἀντὶ οἷων εἰ γονέων
δείκνυσι· διαφθερεῖ δὲ διὰ τὴν πῆρῳσιν καὶ τὴν λοι- 5
πὴν τοῦ βίου ἀνατροπὴν.

439 αἰνικτὰ] ἀσαφῇ καὶ κεκρυμμένα.

440 οὐκοῦν <σὺ> ταῦτ' ἄριστος: ὥσπερ εἰρωνενό-
μενός φησιν, αἰνιγματὴς ἐστὶν <ὁ> σὺ θάττον νοήσεις
ὅτι καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς αἰνιγμα πρῶτος ἐξεῦρες· ὁ 10
δέχεται εἰς ἔπαινον.

442 ἢ τύχη] τὸ σὲ διαγινῶναι τὸ αἰνιγμα.

443 πᾶν τοῦτο προσαγωγὸν τοῦ πλήθους.

447 ἐνταῦθα παρρησιαστικώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα
παραινίττεται ἀμφοτέρων τοῦ ποιητοῦ στοχασαμένου, 15
τοῦ τε τῷ δράματι συμφέροντος ὅπως μὴ ἀνακαλύ-
πτηται ἡ ὑπόθεσις (διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησὶ)
τοῦ τε τῷ προσώπῳ πρέποντος· ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν
μάντιν τὰ μετ' ὀλίγον φανησόμενα.

449 ὥς περὶ ἑτέρου λέγων αὐτὸν αἰνίττεται.

20

454 τῇ ξυμφορᾷ] τῇ συντυχίᾳ.

455 τὸ σκῆπτρον <προ>δεικνὺς σύμβολον τῆς
ἐαυτοῦ εὐγενείας ὅτι ἐκ βασιλείας πτωχὸς ἐγένετο.

460 ὁμόσπορος] τὴν αὐτὴν σπείραν γυναικα.

463 ἀκόλουθά εἰσι τὰ τοῦ χοροῦ πρὸς τὰ προ- 25
ειρημμένα, νῦν δὲ οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς εὐπρόσωπον ἀνα-
λογίσεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις διὸ ἀνατρέχει ἐπὶ
τὸ μάντευμα τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ νοῦς, τίς ἐστὶν οὗτος

1 σκενῶν add. Suid. — 4 οἶονε L, corr. Lasc. — 8 οὐκοῦν
in textu L. — 9 ἐστὶ σὺ θάττον L, correxi. — 22 δεικνὺς L,
corr. G. — 25 εἰσι τὰ] εἰστα L, corr. Lasc.

ὄντινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον; ἢ οὐτά, τίς ἐστὶν οὗτος
ὃν κατώπτευσεν ἡ Δελφὶς πέτρα οἷον ὁ μὴ λαθὼν τὸ
μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος;

465 ἄρρητ' ἄρρητων] τῶν δεινῶν δεινότερα.

5 467 ἀλλοπόδων] ταχέων.

472 κῆρες ἀναπλάκῃτοι: αἱ εἰς μηδὲν ἀμαρτά- Fol. 38b
νουςαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι· κῆρες δὲ τοῦ τελευ-
τήσαντος Δαΐδου· ἢ οὕτως, ἄφροντοι, ἀπλάνῃτοι, ἀπροσ-
πέλαστοι, ἀφανεῖς, ὥς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν.

10 476 πάντα] πανταχοῦ.

477 φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀργαίαν | ὕλαν: ἐκεῖνος, ὁ πεφο-
νευκῶς, πανταχοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται ἑαυτὸν
ἐμφανίσαι· τὸ δὲ ἐξιχνεύειν ἐπήγαγεν καὶ τὰ ἄλλα
ὀνόματα τροπικῶς ὥς ἐπὶ ἄγρας ταύρων τῶν ὑπὸ πán-
15 των ζητουμένων καλῶν καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμέ-
νων· οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα, ἄντρα καὶ πέτραι.

479 μελέφ ποδὶ χηρεύων: ἀντὶ μηδενὶ γινωσκό-
μενος, τῇ φυγῇ μονάζων· ὃ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ θη-
ριώδει διαίτῃ.

20 480 τὰ μεσόμφαλα γὰς ἀπονοσφρίζων: ἀντὶ φυγῶν·
τὸν τόπον δὲ εἶπεν ἀντὶ τῶν χρησμῶν οἷον τοὺς χρη-
σμὸν διαφεύγει μέχρι νῦν ὁ μνηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ·
ὅτι δὲ ἡ Πυθὼν μεσόμφαλος δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τοὺς
ἀετοὺς ἱστορία καὶ ὅτι χρύσειοι ἀετοὶ διὰ τοῦτο ἀνά-
25 κεινται καὶ ὅτι τούτου χάριν ὁ Ζεὺς ἐκέϊσε τὸ μαν-
τεῖον ἰδρύσατο.

481 ἀλλ' οὐδὲν ἦττον τὰ μαντεύματα περιποτᾶται
ζῶντα καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ.

15 καλῶν] suspectum, κινῶν G. — 18 δ καὶ] ἢ καὶ L,
corr. Elmsl. Θηριώδη L, corr. G. — 20 φυγῶν] φεύγων Br.
— 24 ἱστορία] „de hac dixit Valckenar. ad Theocriti Adoniaz.
p. 402“ Dind.; vide etiam schol. Eurip. Orest. v. 331.

483 δεινὰ μὲν οὖν, δεινά: μεταβαίνουσιν ἐπὶ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Τειρεσίου· σοφὸν μὲν οὖν αὐτὸν ὁμολογοῦσιν τῷ δὲ ταράσσειν ἐχρήσατο ἐπεὶ ἔδοξε δυσχερῶς ἐνεχθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντα.

484 οἶωνοθέτας] ὁ Τειρεσίας.

5

485 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'] οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα.

489 τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαίς: εἰκότως ἀποροῦσιν· ποῖον γὰρ νεῖκος γέγονε τοῖς ἀπὸ Λαβδάκου πρὸς τὸν Πολύβου; ἔτι γὰρ νομίζουσιν αὐτὸν εἶναι Πολύβου. 10

492 πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ] ποίῳ λογισμῷ ἀντὶ τοῦ τίνος πράγματος κρίσει χρησάμενος τοῖς λεγομένοις πιστεύσω κατὰ Οἰδίποδος;

495 φάτιν — Οἰδιπόδα] τὴν κατὰ τοῦ Οἰδίποδος γινομένην παρὰ Τειρεσίου.

15

498 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς: θέλουσιν ἀνατρέψαι τὰ ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου εἰρημένα καὶ φασιν ὅτι οἱ μὲν θεοὶ συνετοὶ καὶ μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες ὅτι δὲ οἱ μάντις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τι ἐπίστανται οὐ φημι [καὶ] οὐδὲ ἡ κρίσις αὕτη ἀληθής 20 ἔστι· γένοιτο μὲν γὰρ τις κατὰ σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προήκων οὐ μὴν αὕτη γε ἡ ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἔστιν ἀλλ' ἐκ φύσεως καὶ ἐντρεχείας ἐκαστῷ πάρεστιν.

500 οὐπω πιστεύω ὅτι οἱ μάντις πλέον ἑμοῦ φρονοῦσιν.

25

503 σοφίαν νῦν φησι τὸν στοχασμόν· ὁ γὰρ λέγει τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἐν τῷ στοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλον παρ-έλθοι καὶ νικήσειεν.

3 τῷ τὸ L, corr. G. ταράσσει Br. — 9 ἀπὸ] ὅπῃ L, corr. Br. τὸν Πολύβου] τὸν Πόλυβον L, corr. Br. — 20 καὶ deleti. — 27 παρέλθοι] ἔλθοι L, corr. Br.

505 ἀλλ' οὔ ποτ' ἔργωγ' ἄν, πρίν: ἐγὼ δὲ οὐκ ἄν
ποτε ἐπαινέσαιμι τοὺς μεμφομένους τὸν βασιλέα οὐδ'
ὀρθὸν ἄν αὐτῶν τὸ ἔπος φαίην πρίν ἴδοιμι σαφῇ τὰ
ἔργα καὶ τὴν ἀπόβασιν.

5 507 φανερὰ γάρ: ἃ μὲν ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ ἄδῃ
καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ ἃ δὲ κατώρθωσε φανερὰ ὅτε
ἐπελθούσης αὐτῷ τῆς Σφιγγὸς ὥφθη σοφός.

510 βασάνῳ θ' ἡδύπολις] κρίσει τε ἡδὺς ὥφθη
τῇ πόλει· ἢ οὕτως, ἀπὸ τῆς βασάνου δὲ τῆς Σφιγγὸς
10 ἡδέως διετέθη ἡ πόλις πρὸς τὸν Οἰδίποδα.

κρίσει.

511 τῷ] λείπει τὸ ἔνεκα.

512 ἔρχεται ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοῦ ὑπονοίᾳ
ἀγανακτῶν καὶ ἀπολογήσασθαι βουλόμενος.

15 515 ἀτλητῶν] μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσ-
ανασχετῶν.

518 οὐ βούλομαι <ζῆν ἐπὶ ταύ>τῃ τῇ φήμ<η>.

523 ἐπειδὴ τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἰσόρροπον Fol. 39 a
δεῖ ἐν ταῖς διαίταις εἶναι διὰ τοῦτο καὶ νῦν παρα-
20 μυθεῖται τὸν Κρέοντα ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τοῦτο
εἶπεν ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τοῦ μάντεως.

525 κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος.

ἐφάνθη] ἐρρεθή.

528 τοῦ χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμη
25 ταῦτα ἐλέγετο ἀπὸ τῶν ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος
ὁ Κρέων περὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ σχήματος ἐν ᾧ
ταῦτα ἔλεγεν ὁ Οἰδίπους πυνθάνεται.

ὀρθῆς] ἀληθοῦς.

2 ἐπαινέσοιμι L, corr. Elmsl. — 6 ὅτε] ὅτι G. — 17 evanida
in L habet Suid. v. βᾶξιν et μακροαῖωνα. — 24] ad v. 526 ad-
scripta in L, corr. Lasc.

529 κατηγορεῖτο] κατηγοροῖ ὁ Οἰδίπους.
τοῦ πικίλημα] ἔγκλημα.

534 τοῦδε τάνδρου] ἀντὶ ἐμοῦ· <ἦ> καὶ τοῦ Λαῖου.

543 ποιήσουν] ἀντὶ τοῦ ποιήσεις· ἔστι δὲ Ἀττικισμός.

545 σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν ἐγὼ δὲ οὐ 5
μετ' εὐνοίας σοῦ ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν.

552 οὐκ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν.

556 σεμνόμαντιν] ἐν εἰρωνείᾳ· εὐήθη γὰρ θέλει
λέγειν τὸν Τειρεσίαν.

557 ἔθ' αὐτός· ὁ αὐτός.

10

559 ἐπεὶ κατὰ παράλειψιν εἶπεν λέγει, τί με ἐρω-
τᾷς; ἄγνοῶ.

566 ἔρουναν] ζήτησιν, δοκιμασίαν.

Fol. 39b

572 ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλάμβανέν σε κοινωνὸν τοῦ
βουλευματος οὐκ ἂν με ἔφη τοῦ Λαῖου φονέα.

15

580 ἂν] τὸ τέλειον ἂ ἂν ἀντὶ τοῦ ἅτινα ἂν.
κομίζεται] ἀντὶ τοῦ ἔχει.

597 ἐκκαλοῦσι] προκαλοῦσιν.

598 ἐνταῦθ'] ἀντὶ ἐμοί.

599 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμι· προκατα- 20
σκευάσας ὥς ἔμεινόν ἐστιν αὐτῷ τοῦ τυραννεῖν τὸ
ἀφόβως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι τοῦτο ἐπήνεγκεν· ὁ
γὰρ νοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος οὐκ
ἂν γένοιτο κακὸς ὥστε ἑτέρῳ τινὶ ἀσυμφόρῳ ἐπιχειρῆσαι.
κεῖνα] τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν καλῶν.

25

600 φρονῶν] ἀντὶ φρονοῦντος· ἢ οὕτως, ὁ καλῶς
φρονῶν νοῦς οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο.

1 κατηγορεῖ] κατηγορεῖ L, corr. Elmsl. — 3 ἦ addidi. —
22 ἀφόβως τυραννεῖν κοινωνεῖν vocabulo τυραννεῖν deleto L. —

26 φρονοῦν L, φρονοῦντος G.

603 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθώδ' ἰών·
 ζήτησον, φησὶν, εἰ τὸν χρησμὸν ὀριῶς ἀφίγμαι σοι
 φέρων εἴτα εἰ κατεκοινώνησα τοῦ μαντείου τῷ Τειρεσίᾳ.

607 διπλῇ] ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἔμαντοῦ καταψη-
 5 φίσομαι θάνατον.

611 ἴσον γάρ ἐστι κακὸν ἀπωθήσασθαι φίλον
 <ἐσθλόν> καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον.

616 σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖν καὶ ἐπιβουλευθήσε-
 σθαι παρ' αὐτοῦ καλῶς ἔλεξεν ὁ Κρέων ὅτι

10 ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς,
 ὁποῖός εἰμι περὶ σέ· ὁ γὰρ ταχὺ βουλευόμενος καὶ μὴ
 πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην σφάλλεται πρὸς ὃ ὁ
 Οἰδίπους φησὶν ὅτι πρὸς τὰς ταχέας ἐπιβουλάς δεῖ
 ταχεῖαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι.

15 620 τὰ τοῦδε] τὰ τοῦ Κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐπιβου- Fol. 40 a
 λευσαμένου.

621 τὰμὰ] ἡ ἄμυνα.

625 οὕτω λέγεις ὥς μὴ πεισθησόμενός μοι ἀλλ'
 ἀντιλέξων τῇ κελεύσει.

20 626 ὅσον ἦκον εἰς ἐμὲ καλῶς βουλευόμεναι· ἢ οὕτω,
 τὸ γοῦν ἔμαντῷ σύμφορον ποιῶ πρὸς ὃ φησιν ὁ Κρέων
 ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὅτι οὐ δεῖ
 με ἀκαίρως ὑπονοεῖσθαι.

628 μηδὲν] ὧν ὑπονοεῖς.

25 ἀρκτέον γ' ὅμως] ἀλλὰ χορὴ βασιλεύειν.

636 ἴδια κινουῦντες κακὰ] φιλονεικοῦντες.

637 οὐκ εἶ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλέυση· καλῶς δὲ οὐ

1 τῶνδ'] τόνδ'] L. — 7 ἐσθλόν addidi. — 8 σοὶ ἐπι (de-
 letum) εὐλαβουμένῳ L. — 10] v. 613. — 20 ἦκον] ἦκεν L,
 correxī.

πυνθάνεται τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος ἐκ παντὸς ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς βουλομένη, ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διλογία ᾖ.

640 δυοῖν ἀποκρίνας] ἐν τῶν δύο ποιήσας.

644 ὀναίμην] τοῦ βίου.

648 τούσδε] τοὺς τοῦ χοροῦ.

5

649 οἷον μὴ τῇ ὀργῇ εἰκὼν ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος. καλῶς τὸ θελήσας· πολλάκις γὰρ ἐπὶ ταῖς ὀργαῖς μεταγνῶναι τις ὀφείλων αἰδούμενος ἐμμένει τοῖς ἁμαρτήμασιν.

652 ἢ τὸν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ἢ τὸν ἐν τῷ εἰρη-
μένῳ λόγῳ (ἀπελογίσαστο γὰρ), νῦν δὲ μεγάλην πίστιν
ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου αἰδέσθῃτι.

656 ἐναγῇ φίλον] γράφει ἐναγῇ φίλων· ἐναγὲς δὲ
τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν· ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας
ὄθεν καὶ τὸ

15

ἄγῃ μ' ἔχει

καὶ

ὥς σε, γύναι, ἄραμαι·

κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγῃ λέγεται καὶ
οἱ μικροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται· ὁ δὲ νοῦς, τὸν μηδέποτε
ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον ἀλλὰ καθαρὸν
ὄντα δεόμεθα μὴ λόγων ἄτιμον ἐμβαλεῖν ἀλλὰ προσ-
δέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν· ἢ ἐναγῇ τὸν ἐνεχό-
μενον μύσει οὕτω, δεόμεθα τὸν μηδέποτε ἐναγῇ γενό-
μενον εἰς φίλους μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον ποιήσῃς
τῶν λόγων.

2 *διαλογία* L, corr. Lasc.; cf. schol. Ai. v. 735. — 7 *καλῶς*
<δὲ> τό? — 11 *ἀπελογίσαστο* L, corr. Stephanus. — 13 *γρ φίλον*
ἐναγῇ L, corr. Suid. v. *ἐναγὲς*. — 16 ll. φ 221. — 18 Od.
ξ 168. — 19 *λέγεται*] *λέγει* L, corr. Suid. — 22 *λόγων*] *λόγον*
(ut in textu) L, corr. Suid. v. *ἐναγῇ φίλων*. — 26 *τὸν λόγον* L,
corr. G, Suid.

658 εἴ νυν ἐπίστω· γίνωσκε ὅτι τούτῳ συνηγο-
 ρῶν ἐμὲ ἀδικεῖς· οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ ὄλεθρόν μοι ἐπ-
 ἄρεις εἰ παρόψομαι τὸν ἐπιβεβουλευκότα.

660 οὐ τὸν πάντων θεῶν· ἐπὶ ὕρκον καταπέφηνεν
 5 ἐξ οὗ μάλιστα ἐδόκει πείσαι τὸν βασιλέα· ἥλιον δὲ
 ὕμνυσιν ὅτι πάντα ἑωρακώς αὐτὸς συνήδει τὸ πᾶν.

663 ὅτι πύματον] ἀντὶ τοῦ ἔσχατος ἀπολοιμήν. Fol. 40 b

666 τρώχει ψυχὰν] λυπεῖ με.

669 ὁ δ' οὖν ἵτω· τὸ φιλόκοινον αὐτοῦ κἀνταῦθα
 10 δείκνυσιν ὥς οὐ δι' ἑαυτὸν παρακεχωρηκός ἐσσι· ἀλλὰ διὰ
 τὴν πόλιν κἀν δέῃ αὐτὸν πεισθέντα κινδυνεῦσαι.

ἀναχωρησάτω.

673 στυγνὸς μὲν εἶκον δῆλος εἶ· δῆλος εἶ ὥς
 ἀηδὼς εἶκον, ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς
 15 τότε βαρέως οἴσεις τὸ προᾶγμα οἷον μετανοήσεις καὶ
 ἄδικα ἐνθυμηθήσῃ· ἔτι δὲ ἐμμένει ὁ Κρέων τῇ αὐτῇ
 παρρησίᾳ ἐπιστάμενος ὥς οὐδὲν ἐκαιώρησεν.

677 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώτος· σοῦ μὲν μὴ ἐπιστα-
 μένου τὴν ἐμὴν προαίρεσιν οἷον ἡγνοηκός με παρὰ
 20 δὲ τούτοις τῆς ὁμοίας δόξης ἦν καὶ πρῶτῃν εἶχον
 περὶ ἐμέ.

678 ὥς κατέγνωκεν ὁ χορὸς τοῦ Οἰδίποδος παρα-
 κελεύεται τῇ γυναικὶ εἰσάγειν αὐτόν.

680 πιθανῶς μετὰ τὸ διηλλάχθαι αὐτοὺς ἐπιζητεῖ
 25 τὴν αἰτίαν, ἅμα δὲ καὶ ἵνα ἀρχὴ γένηται τοῦ ἀναγνω-
 ρισμοῦ.

681 δόκησις ἀγνὼς λόγων· ὁ χορὸς ὑπὲρ ἀμφο-
 τέρων ἀπολογεῖται, ὑπὲρ μὲν τοῦ Κρέοντος ὅτι ἐπ'
 ἀδήλοισι ἐγκέκληται ὑπὲρ δὲ τοῦ Οἰδίποδος ὅτι εἰκότως

1 νῦν (ut in textu) L. — 7 ἐσχάτως Br. — 13 εἰ ὦ * * *
 ἀηδὼς L, corr. G. — 16 ἐνθυμηθήσῃ L, corr. Lasc.

ὠργίσθη ἐπὶ τοιούτοις διαβληθεῖς. τὸ μὴ ὕδικον·
οἷον τὸ μὴ ἐνδίκως θρυλούμενον ὃ ἐστὶν ἢ ψευδὴς
διαβολὴ καὶ τὸ συνειδὸς ἐρρωμένον ἤ.

684 ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν] οἷον ἀμφοτέρω τῆς δια-
φορᾶς αἱ τοὶ εἰσιν; 5

685 ἄλλος ἔμοιγ', ἄλλος· αὐταρκές μοι φαίνεται στῆ-
σαι τὸν λόγον ἔνθα ἔληξεν ἀντὶ τοῦ ἱκανὰ λέλεκται
καὶ αὐταρκές ἐστὶν ἀναπεπαῦσθαι τὰ τοῦ λόγου ἔνθα
ἔληξεν ἢ στάσις.

687 ὁρᾷς ἔν' ἤκει; ἀγαθός· τοῦτό φησιν ὁ Οἰδί- 10
πους ἀγανακτῶν, διὰ τί πρὸς ἕτερον ἀποφεύγεις καίτοι
ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ καὶ οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυπήσαντά με
τῇ Ἰοκάστη; διὰ τί οὖν οὐ συνοργίζῃ μοι ἀλλὰ πρᾶ-
νεις με ὑπὲρ τοῦ Κρέοντος;

689 πολλάκις, φησί, τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν 15
διάνοιαν εἶπόν σοι οἷα καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὤμνουν.

690 ἴσθες πεφάνθαι με παραφρόνιμον ἀντὶ τοῦ
παράφρονα καὶ ἀνόητον καὶ ἄπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα·
ὅς δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν ἀντὶ μωρὸν κατὰ διάνοιαν καὶ
ἄπορον. 20

693 εἰ ἀλλότριόν σε καὶ οὐκ οἰκείον νενόμικα·
ἢ οὕτως, εἰ σε ἀποκρύπτομαι ἢ ἐκτρέπομαι καὶ οὐ
συγγίνομαι σοι· ἢ οὕτως, εἰ βούλομαι σε ἐκβαλεῖν τὸν
τοσαῦτα ἡμᾶς εὐεργετήσαντα.

696 οὐρισθας] ἔστησας, ἔσφραςας. 25

702 λέγε εἰ σαφὴ ἐστὶν ἂ μὲλλεις ἐγκαλεῖν οἷον
ὁμολογημένα.

Fol. 41a 710 εὖ τὸ ἔμα παρακαλοῦσαν ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς
τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβαλοῦντα.

716 καλῶς τὸν τόπον προσέθηκεν ἵνα εἰς ὑπό-
μνησιν ἀγάγοι τὸν Οἰδίποδα.

717 διέσχον] διήλθον.

733 περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν, ὃ δὲ
5 Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως

ἐπῆμυν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαδων ἡμείβομεν·

τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδα Ἀνακρίδα λέγουσιν οὕτω

10 Κρίσαν τε ξαθέην καὶ Ἀνακρίδα καὶ Πανοπῆα.

738 ἀναμιμνήσκεται ὁ Οἰδίπους καὶ τοῦ χρόνου
καὶ τοῦ τόπου καὶ πρὸς τὸν Δία φησὶ, τί μοι ποιήσεις;

742 εἴ τὰ προφανῇ ταῦτα σημεία εἶπεν.

749 ὀκνῶ] δέδοικα· καὶ Ὅμηρος

15 ὀκνέω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν.

756 οἰκὺς] οἰκέτης, ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὤν.

763 οἶον τὸ αἶτημα οὐχ ὑπερέβαλεν δοῦλον.

Fol. 41 b

766 πάρεστιν] οἶον νόμιζε αὐτὸν παρεῖναι.

775 Φερεκύδης φησὶ Μέδονσαν εἶναι τὴν Πολύ-
20 βου γυναικα θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τοῦ Ἀλφειοῦ,
οἱ δὲ Ἀντιοχίδα τὴν Χάλκωνος.

Δωρὶς] Πελοποννησιακή.

2 ἀγάγη G. — 4 Δαυλίδα] αὐλίδα L, corr. Valckenarius.
— 6 fr. 167. ἐπειημεν L, ἐπήημεν (ἐς τὴν ὁδοῦ) G, corr.
Br. ἔπειτ' ἐπῆμυν Schneidew. — 7 κέλευθον L, corr. Br. —
9 Ἀνακρίδα] suspectum. — 10 Π. β 520 ubi Κρίσαν. — 11
χρόνον] χοροῦ L, corr. G. — 13 προφανῇ] πρὸ φωνῆς L, corr.
Br. — 15 Π. ε 255. — 19 Φερεκύδης] libr. V fr. 47 (Muell. I
p. 84). — 20 Ἀλφειοῦ] ἀδελφειοῦ L, corr. Schneidewinus Iahn.
Annal. 67 p. 505 coll. Π. ε 545 Ἀλφειοῦ — | ὅς τέκετ' Ὀρσί-
λοχον et Od. γ 489, ο 187.

ἡγρόμην] ἐτρεφόμην, ἐτύγχανον.

777 ἔδει γὰρ πρὸς τὸ ὀξὺ μὲν ἀκούσαντα ὡς εἴη νόθος θανμάζειν οὐ μὴν τοσοῦτον φροντίσαι τοῦ πράγματος.

778 σπουδῆς] ἀρετῆς.

5

780 πλαστός] προσποιητός, ἀλλότριος, νόθος.

782 θατέρω] τῇ ἐτέρῳ, τῇ ἐξῆς.

789 ἄτιμον] ἀνήκουστον· περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν.

791 χρεῖη] δέοι.

10

792 ἔτλητον κ. ἑ.] τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὀρᾶσθαι.

795 χρόνον τινά, φησίν. [ἐπεὶ] πρὸς τοὺς ἀστέρας ἡρίθμουν τὸν χρόνον· ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ ἄστρα ἐπορεύομην· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μετρούντων ὡς ἂν δι' ἄστρον τεκμαιρομένων τὸν πλοῦν.

802 παλικῆς] ὑπὸ πάλων ἐξενυμένης.

Fol. 42 a

806 τὸν τροχῆλάτην] τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον.

808 ὄχου] ἄρματος.

20

809 κέντροισι] πληγαῖς· δις ἐπαισέ με τοῖς κέντροις οἷς ἐκέντριξε τοὺς ἵππους, οὐκ ἐπίσης δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν.

813 τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φονευθέντος εἰ ἦν τις πρὸς Λαίον συγγένεια· ἢ οὕτως, εἰ δὲ οὗτος ὁ ξένος ὢν ἀπέκτεινα Λαίος ἐστιν· οὐπω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστιν.

815 τοῦδ' γ' ἀνδρός] ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

822 δι' ὧν περ] δι' ὧν χειρῶν.

823 ἀναγνος] ἀντὶ τοῦ μαρός.

2 ἔδει] ἡδει L, corr. Lasc. — 9 εἶπεν] ἤκουσεν Suid. v. ἄτιμος. — 13 ἐπεὶ inclusi. — 29 μυσαρός Ellendtius.

825 ἐμβατεύειν] ἐπιβαίνειν.

834 ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς
καταμάθῃς.

838 φανεροῦ γενομένου καὶ ἐλθόντος τοῦ ποι-
5 μένος τίνα ἔξεις γνώμην;

840 σοὶ ταῦτ'] σοὶ ὅμοια καὶ τὰ αὐτά.

842 αὐτὸν] τὸν βοτῆρα.

846 οἰόζωνον] μονόζωνον, μόνον.

849 ἐκβαλεῖν] ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποστρέψαι τουτ-
10 ἔστιν οὐ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βουκόλος.

853 φανεῖ· αὐτὸς ὁ θεράπων.

857 ὥστ' οὐχὶ μαντείας· ὅθεν ἐγὼ χάριν τῆς Fol. 42 b
μαντείας οὔτε ἐπ' ἐκεῖνα τὰ ῥήματα οὔτε ταῦτα βλέ-
ψαίμι οὔτε ἐκατέροις πιστεύσαιμι ἄλλ' ἀπορῶ.

15 863 εἴ μοι ξυνεῖη φέροντι· εἴθε μοι συνοικοίη
τὴν ἄχραντον καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασφύζοντι
οἶον εἴθε μοι συνεῖη εὐτυχία καὶ λόγων καὶ πραγμά-
των ἀγνείαν φυλάττοντι· μοῖρα δὲ εὐτυχία οἶον εἰ
ἀληθεύω γένοιτό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασφύ-
20 ζοντι· ταῦτα δὲ φησι τὴν Ἰοκάστην αἰτιώμενος ὅτι
ἀσεβῶς ἔφη ἐψεῦσθαι τὸν Ἀπόλλωνα· φέροντι οὖν
τὴν εὐσεπτον ἀγνείαν τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων τῶν
περὶ τῶν θεῶν περὶ ὧν νόμοι πρόκεινται, ἔργων καὶ
λόγων· τὴν περὶ τούτων λέγοντες ἀκριβείαν καὶ τῶν
25 μαντεῶν ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ὑρίες ἔστιν.

864 μοῖρα] εὐτυχία.

866 οὐρανίαν [δι' αἰθέρα] ἀντὶ ἐν οὐρανῷ τεχθέντες.

867 ὧν· νόμων τῶν ὁρθῶς ἐχόντων.

1 ἐπιβαίνειν] ἐπιβῆναι pr., ἐπιβαίνειν rec. — 2 ἀθύμειν L,
corr. Lasc. — 24 τὴν περὶ κ. ε.] non expedio; λέγοντι M. Schmidt.
— 27 τεχθέντι L, corr. Stephanus. — 28 ὧν] lemma restitui.

868 οὐδὲ ὑπὸ ἀνθρώπων εὔρηται ὁ περὶ θεῶν λόγος.

871 ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεὸς τουτέστι θεία δύναμις καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἐνεστίν.

872 γηράσκει] παλαιοῦται, φθείρεται.

873 ὕβρις φυτεύει τύραννον: διὰ τῆς ὕβρεως φύεται καὶ ἀνανεοῦται ὁ τύραννος <καὶ> ὅταν, φησί, πολλὰ διαπραΐξῃται τότε εἰς μέγала ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς· ταῦτα μὲν φησι περὶ τῆς Ἰοκάστης ὅτι ἀνεπιτήδεια λέγει περὶ τῶν θεῶν νόμων τὸν δὲ λόγον ποιοῦσι περὶ τῆς τυραννίδος ἵνα μὴ δόξωσιν ἐμφανῶς αὐτὴν διελέγχειν· ὁ δὲ νοῦς, ὕβρις φυτεύει τύραννον ὁπόταν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην ἣ ἐστι μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ ἐαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα· ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν. ὕβρις, φησί, μηδὲν καίριον διαπραττομένη εἰς δύσβατον ἀκρόρειαν ἀναβιβάσασα τοὺς χρωμένους αὐτῇ κατεκρήμυνισεν· ἢ οὕτως, ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκην, ἥλατο εἰς τοῦτο ὥστε αὐτὸν εἰς ἀνάγκην γενέσθαι ὅφ' ἑτέρων κρατηθῆναι.

878 ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ: εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ὕβρεως δυσσεβοῦντος ἔσται οὕτως, οὐ βαδίζει ὁρθὴν ὁδὸν οὐδὲ χρῆται τοῖς ποσὶ δεόντως εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἀνάγκης βιαζομένου, οὐ χρῆται τοῖς αὐτοῦ ποσίν.

ἀντὶ ἀχρήστους καὶ τὰς πορείας ποιεῖται.

881 ἀξιώ τὸν θεὸν μὴ λῦσαι τὸ συμφέρον τῇ πόλει ἐξ οὗ κρατεῖ τῶν ἀντιπάλων.

885 δίκας ἀφόβητος] τὴν δίκην μὴ δεδοικώς.

1 οὐδὲ] οὐτε L, correxi. — 7 καὶ add. G, Suid. v. ὕβρις. — 8 μέγала] μεγάλην ἀνάγκην G, Suid.; καὶ addit Br. — 14 μὴ] μὴδὲ L, correxi. — 15 literae τως δὲ εἶπεν ὕβρ in litura a m. rec. in L. — 17 κατεκρήμυνισεν L, corr. Lasc. — 23 αὐτοῦ] αὐτοῖς L, correxi. — 24 καὶ delet Lasc.

888 δυσπότμον χάριν χλιδᾶς· ἔνεκα, φησί, τῆς
 ἀνοσίλου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας· ὑπὸ τρυφῆς γὰρ
 καὶ ἐπὶ ταῦτα οἱ τύραννοι παραγίνονται. ὁ τοιοῦτος
 ἐν κακῇ εἰῇ μοίρᾳ ὅς μὴ ἀφ᾽ ἑξέται τῶν ἀσέπτων ἢ
 5 ἑξέται τῶν ἀδίκτων ὃ ἔστιν ὦν οὐ κορὴ ἔχουσαι.

890 ἑρξεται] παύσεται, ἐκτὸς ἔσται.

891 ματᾶζων] ματαιοφρονῶν· ἑξεται δὲ ἀντὶ τοῦ
 ἐπιθυμήσει τῶν [ἀσέπτων καὶ] ἀδίκτων.

892 τίς ἐτι τῶν ἀδίκων ἀφ᾽ ἑξέται τῷ θυμῷ αὐτοῦ
 10 τὰς τῆς ψυχῆς κακίας ἀπελαύνων; ἢ οὕτω, τίς ἂν
 ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττων;

896 χορεύειν] πονεῖν ἢ τοῖς θεοῖς.

898 οὐκέτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα οὐδὲ πρὸς
 τὸν ἔχραντον καὶ ἀπροσπέλαστον αὐτοῦ νεῶν.
 15 ἄδικτον] καθαρὸν· πιθανῶς δὲ τὸ ἐπίθετον, οὗ
 οὐκ ἀπέσχετο Ἰοκάστη.

899 Ἀβαὶ τόπος Ἀνκίας ἐνθα λεγόν ἔστιν Ἀπόλλωνος.

900 Ὀλυμπίαν] ἢ διὰ τῶν σημείων ὅτι καὶ ἐκεῖ μαν-
 τεύονται ὡς καὶ Πίνδαρος ἢ ἐπὶ τῶν πανηγύρεων ὅτι
 20 καὶ τῶν τοιούτων ἀφ᾽ ἑξομαι εἰ μὴ ταῦτα φανερωθῶσιν.

901 εἰ μὴ ταῦτα, <τὰ> τῶν χρησμῶν, ἢ τὰ λεχθέντα
 ὑπὸ Ἰοκάστης φανερὰ καὶ κατὰ δῆλα γένηται οὐκέτι
 τιμήσω θεοῦς.

3 καὶ <ὑπερηφανίας> ἐπὶ? ταῦτα] τα αὐτὰ L, correxi. —
 8 ἀσέπτων καὶ om. G. — 12 interpretamentum est in L; ἢ πονεῖν
 Dind., πανηγυρίζειν schol. rec. II p. 168, 9, πανηγύρεις ἰστῶν
 τοῖς θεοῖς Monacensis 500. — 18] post Ἀπόλλωνος scripta in L
 separavit Bergk. σημείων] σαμίαν L, corr. G; Pind. Ol. VI,
 5: εἰ δ' εἰῇ μὲν Ὀλυμπιονίκας βωμῷ τε μαντεῶ ταμίης Διὸς
 ἐν Πίσᾳ, VIII, 2: Ὀδλυμπία — ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις
 τεκμαίρομενοι (= διὰ τῶν σημείων μαντεύονται schol.; cf. schol.
 v. 21) παραπειρῶνται Διός; v. Bergk. fragm. incert. 256
 (I p. 372). — 21 τὰ add. G.

Fol. 43 a

906 φθίνοντα γάρ: ἀντὶ τοῦ παλαιά, παρεληλυ-
θότα. γράφε φθίνων ἔν' ἧ μὴ λάθοι σε ὁ Λάιος
φθίνων ἀλλὰ δείξαις αὐτοῦ τὸν θάνατον· τὰ γὰρ περὶ
Λαῖου μαντεύματα ἐκβάλλουσιν καὶ οὐ παραδέχονται
τὰ παρὰ τῶν θεῶν εἰρημένα ὥς ἀληθῆ· τὸ δὲ ἔξαι-
ροῦσιν ἀντὶ τοῦ ἀφανίζουσιν· τὰ γὰρ ἐπὶ Λαῖῳ θεσπι-
σθέντα ἐκφανλίζεται ὑπὸ Ἰοκάστης καὶ παραγράφεται
καὶ ψευδῇ νομίζεται.

911 ἀνακτὰς φησι τοὺς τοῦ χοροῦ οἷον βασιλι-
κοὺς καὶ ἐντίμους.

914 ὑποῦ γὰρ αἶρει: ἀντὶ μετεωρίζεται τὴν ψυχὴν
καὶ ὑπερβαλλόντως ἔχθεται πάντα λογιζόμενος, αὐτὸν
τὸν φόνον, τὸ τὴν γυναῖκα ἔχειν τοῦ ἀνηρημένου,
τὴν προσδοκωμένην φυγὴν, τὸ μὴ δύνασθαι ἀναστρέ-
ψαι πρὸς τοὺς οἰκείους, τὸ δέος τῶν χρησμῶν.

915 οὐδ' ὅποι' ἀνὴρ ἔννοους: οὐχ ὥς συνετὸς
ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γινώσκει· εἰ
γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς τῷ Λαῖῳ χρησμὸς ἡνύ-
ρωται δῆλον ὅτι καὶ ἂ νῦν ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας
ψευδῇ ἐστίν.

917 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος: μόνοις προσέχει τοῖς
τὰ δεινὰ καὶ φοβερὰ ἀπαγγέλλουσιν, τῶν δὲ παραμυ-
θουμένων οὐκ ἀνέχεται.

919 πρὸς σ', ὃ Λύκει' Ἀπολλων: Λύκειον γυ-
μνάσιόν ἐστιν Ἀθήνησιν ἐνθα Ἀπόλλων τιμᾶται· καὶ
Καλλίμαχος

ἐγὼ δ' ἤντησα Λυκεῖον
καλὸν δὲ λιπώοντα κατὰ δρόμον Ἀπόλλωνος·

ἄγχιστος οὖν καθὼ οὐ πόρρω τῆς Ἀττικῆς αἱ Θῆβαι·
ἢ καὶ ἐν Θήβαις ὁμώνυμον ἦν γυμνάσιον Ἀνκείου
Ἀπόλλωνος· νῦν οὖν οὐ τὸν ἐν Ἀνκίᾳ [τιμώμενον]
ἀλλ' ἢ τὸν ἐν Θήβαις ἢ ταῖς πλησιοχώροις Ἀθήναις
5 τιμώμενον.

ἄγχιστος] πρὸ τῶν θυρῶν γὰρ ἴδρυτο.

924 ἄγγελος] θεράπων Πολύβου.

ἔρχεται ἄγγελος ἀπὸ Κορίνθου ἀπαγγέλλων τὸν
θάνατον Πολύβου καὶ ἀντ' αὐτοῦ τύραννον τὸν Οἰ-
10 δίποδα αἰρεῖσθαι· οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐκτεθέντα τὸν
Οἰδίποδα εὐρών καὶ δοὺς Πολύβῳ.

928 κἀνταῦθα ἔθηκεν τὸ ἀμφίβολον ὃ τέρπει τὸν
ἀκροατήν.

930 τοῦτο πρὸς τὸ

15 γυνή δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων·

τοῦτο γὰρ τέλειον ἐν γάμῳ· ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου
Ὅμηρός φησι

καὶ δόμος ἡμιτελής.

937 ἥδοιο μὲν· διὰ μὲν τὸ εὖ πράσσειν καὶ ἐτέρως
20 ἀρχῆς ἀντιλαβέσθαι ἡσθήσεσθαι φησιν αὐτὴν ἀσχάλλειν
δὲ διὰ τὸ ἀπιέναι Οἰδίπουν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα.

938 διπλῆν] τοῦ τε ἥδεσθαι καὶ τοῦ ἀσχάλλειν.

939 τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι· πιθανῶς ὁ ἄγ-
γελος τὰ ἡδέα πρῶτον ἀπαγγέλλει πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ
25 θανάτου.

3 τιμώμενον delevit Lasc. — 6 ἴδρυστο L, corr. Elmsl.;
cf. schol. Electr. v. 637. — 15] v. 928. γυνή δὲ μήτηρ ἦδε]
γυνή τε μήτηρ τε L; γυνή τε μήτηρ θ' ἦδε Christianus Heim-
reichius krit. Beitr. p. 7 secundum Maximum Planudem σχολ.
Ἑρμογ. p. 389. — 18 Π. β 701; cf. schol. Antig. v. 1241. —
22 καὶ τοῦ] καὶ τὸ L, corr. Elmsl.

940 τῆς Ἰσθμίας] τῆς Κορινθίας· ἐκείσε γὰρ ὁ Ἰσθμός.

943 ἀσμένως ἀκήκοε τῆς τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἵνα πάλιν ἀνατρέψῃ τὰ μαντεύματα· οἶδεν γὰρ τὸν Οἰδί-
ποδα τοῦτο δεδοικότα.

945 θεραπευνίδι κελεύει.

946 παιδευτικόν τι ἔγκειται τῷ δράματι ὥς οὐ δεῖ καταφρονεῖν τῶν θείων· οἱ γὰρ τοιαῦτα φθιγγόμενοι μετ' ὀλίγον φανήσονται οἷοί εἰσιν.

947 ἵν' ἐστὲ] ὅπου ἐστέ.

Fol. 43 b

952 σκόπει] δοκίμαζε.

957 σημήνας] γράφε σημάτων.

958 ἡθικῶς φησιν ὁ ἄγγελος οὐχ ὥς ἀπὸ τούτων θέλων ἄρξασθαι ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡδέων.

960 νόσου ξυναλλαγῇ] κοινωνίᾳ νόσου ἀντὶ ὑπὸ 15 νόσου.

961 ἡ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου.

εὐνάζει] κατακοιμίζεται.

963 τοῦτο ὁ ἄγγελός φησιν ὥς παραμυθούμενος 20 ὅτι μακρῶν ἀπέθανεν καὶ οὐ δεῖ ἐπ' αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι.

966 ὧν ὑφηγητῶν] ὑφ' ὧν μαντείαν δεχόμενος, τῶν ὀρνεοσκοπῶν καὶ μάντεων.

968 κεύθει· ἀντὶ κεύθεται, κρύπτεται· καὶ ἐν 25 Ἀντιγόνη

μητρὸς δ' ἐν Αἰδου καὶ πατρὸς κενευθότων.

ἐγὼ δ' ὁδ' ἐνθάδε· ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὧν οὐκ ἔλαβον

3 τῆς] sc. ἀγγελίας. — 4 πάλιν] v. 857. — 27] v. 911. κενευθότων (ut in textu L) G.

δόρῳ ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνω εἰ μή τις εἴποι ὅτι τάχα
διὰ τὸν ἐμὸν πόθον ἀπέθανεν.

970 οὕτω δ' ἂν θανὼν εἶη ἕξ ἐμοῦ: τοῦτο ὡς
ἐπιμωκώμενός φησι, δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἐξῆς· ὁ γὰρ
5 Πόλυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματα, φησί, παραλαβὼν
μηδενὸς ἄξια κείται παρὰ τῷ Ἄιδῃ.

976 περὶ τοῦ λείποντος εὐλαβεῖται, τοῦ μιχθῆναι
τῇ μητροί.

λέχος] λέκτρον.

10 977 ᾧ τὰ τῆς τύχης: ᾧ ἡ τύχη δεξιῶς ἔχει ἀντὶ
τοῦ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐπικρατούσης.

978 πρόνοια] πρόγνωσις.

979 καλὸν τὸ ζῆν ἀφελῶς.

986 ὀκνεῖν] φοβεῖσθαι.

15 987 ὕψις καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ τὰ κατὰ τὴν
μητέρα ἀποβῆσεσθαι ἢ πατρὸς τελευτῇ.

1005 τοῦτ'] διὰ τοῦτο.

1006 πρὸς δόμους] εἰς Κόρινθον.

1008 καλῶς: ἀντὶ περιφανῶς.

20 1014 ἄρ' οἶσθα ὅτι ἀδίκως εὐλαβῇ;

1015 γεννητῶν] τῶν γεγεννηκότων.

1016 ὅτι οὐδὲν σοι διαφέρει κατὰ γένος ὁ Πόλυβος.
ῥθ'] (ῥ)τι.

1019 τῷ μηδενὶ] τῷ ἡλλοτριωμένῳ καὶ μὴ οἰκείῳ·
25 ἔτι γὰρ Πολύβον νομίζει ἑαυτόν.

1020 ὥσπερ οὐ γέγονας ἐξ ἐμοῦ οὕτως οὐδὲ ἐκ
Πολύβου.

1023 ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι τὸ αὐτὸ
πολλάκις ἐπερωτᾷν.

5 παλαιὰ] sumtum ex schol. v. 906. — 13 ἀφελῶς] ἀσφα-
λῶς L, corr. Dind. — 28 τῶν] τὸν L, corr. Lasc.

καὶ δ'] εἶτα.

1025 ἐμπολήσας] ἀγοράσας· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ εὐρῶν.

1029 καπὶ θητεία πλάνης] μίσθιος καὶ ἐπὶ μισθῷ πλάνης· ἔστι δὲ ἀρσενικόν. 5

1031 εἰπόντος τοῦ γέροντος ὅτι σωτήρ σοι γέγονα ὅπερ κοινὸν ἐπὶ πάντων ἐκτεθειμένων ἀναπνθάνεται ὁ Οἰδίπους ὅτι ἐν πόλει ἔρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν <λαμβάνει> ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ περὶ τῶν ποδῶν ὅπερ ἐπιγινώσκει ἡ Ἰοκάστη. 10

1035 ἐκ σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην διὰ τὴν τῶν ἄρθρων βλάβην.

1037 ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην ἢ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Οἰδίπους; ἢ πρὸς θεῶν τίνος εἰμὶ μητρὸς ἢ ποίου πατρός;

Vol. 44b

1046 εἰδεῖτ' ἂν] ἀντὶ τοῦ εἰδείητε ἂν. 15

1050 σῆμῃναθ'] εἶπατε.

1051 ἔστοχάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὴν ἔκθεσιν ποιησάμενον τοῦ παιδίου διὰ τὸ ἤδη εὐνοϊκὸν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ <παρα>στῆσαι τῷ οἴκῳ.

1053 οὐχ ἤμιστα· ἀντὶ τοῦ πάνν· αἱ γὰρ δύο 20 ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι· μάλιστ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ Ἰοκάστη.

1056 τί δ' ὄντιν' εἶπε;· συνίησιν ἤδη τὸ πᾶν ἡ Ἰοκάστη καὶ θέλει [ἤδη] ἑαυτὴν διαχειρίσασθαι πρὶν ἔκπυστα γενέσθαι τὰ κακά, τοῦτο δὲ δηλοῖ διὰ τοῦ 25

ἄλλος νοσοῦσ' ἐγώ.

9 λαμβάνει addidi. — 13 ἢ ὑπὸ τοῦ] ἢ ἀπὸ τοῦ L, corr.

Br. — 15 ἠδείητε L. — 19 στήσαι L, παραστήσαι scripsi; v. vers. 758 sqq. cf. schol. Antig. v. 164. — 21 συγκατάβασιν G. — 23 τί δ'] deletum; in textu τίς δ', s. serius addito. εἶπε] εἶπε L. — 24 ἤδη inclusi. διαχειρῆσασθαι L, corr. Lasc. — 25 διὰ τοῦ] διὰ τὸ L, correxi. — 26 v. 1061.

1062 οἴεται τὴν Ἰοκάστην δυσγένειαν αὐτῷ συνει-
δυῖαν ἀποκρύπτειν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν.

ἢ τρίτης] τρίτον πεπραμένης καὶ αὐτὸς τρίπρατος.

1070 χαίρειν] τρυφᾶν καὶ ἐναβρύνεσθαι.

5 1071 ἐννοουμένη τὰ τῆς ἀναιρέσεως αὐτῇ μὲν
ἀπήλλακται ὁ δὲ Οἰδίπους περιλέλειπται· τὸ γὰρ αὐτοῦ
πρόσωπόν ἐστι τὸ περιπαθεὶς περὶ ὃ πᾶσα ἡ διάθεσις
τοῦ δράματος.

1073 Οἰδίπους] ἀντὶ τοῦ ὧ Οἰδίπου· ἐστὶ δὲ

10 Ἀττικόν.

1075 ἀναρρήξῃ] ἐργάσῃται.

1080 ἐμαντὸν τῇ τύχῃ παραδοὺς ἀτιμίαν ἐκφεύ-
ξομαι.

1082 τῆς] τῆς τύχης.

15 1084 καὶ τοιοῦτος πεφυκὼς οὐκ ὀκνήσω τὸ γένος
ἐξερευνῆσαι τὸ ἡμέτερον.

1086 ὑπονοοῦσιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν
τι περὶ τοῦ Οἰδίποδος ὅτι θειοτέρου γένους τυγχάνει
ἀπὸ τινος τῶν ὀρείων νυμφῶν· ποιοῦνται δὲ τὸν
20 λόγον πρὸς τὸν Κιθαιρῶνα καὶ φασιν, οὐκ ἔσῃ εἰς
τὴν αὔριον ἀπείρατος τοῦ ἡμᾶς αὔξειν σε ὥς τροφὸν
καὶ μητέρα τοῦ Οἰδίποδος.

1087 κατὰ γνώμην ἰδρις] ἐμπειρος κατὰ τὴν
γνώμην ὃ ἐστὶ συνετός.

25 1092 αὔξειν] μεγαλύνειν, λέγειν.

1093 χορεύεσθαι] ἀντὶ ὑμνεῖσθαι.

1094 ὥσπερ τὰ θυμῷ παρῆχοντα τοῖς ἐμοῖς Fol. 45 a
βασιλεῦσιν· ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν
ὑπὲρ Οἰδίποδος γίνεσθαι.

1096 ἀναγκαιῶς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀποτείνει
διὰ τὸ ἔρξαι τῶν χρησμῶν.

1098 ἄρά τις προσπελασθεῖσα τοῦ Πανὸς ἢ τοῦ
Ἀπόλλωνος θυγάτηρ; καὶ γὰρ οὗτος νόμιος.

1103 πλάκες] αἱ ἐξοχαί, αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀργῶν·⁵
ἀγρόνομοι δὲ ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται ὃ ἐστὶ τὰ μὴ
ἡμερα θηρία.

1104 εἶτε ὁ Ἑρμῆς εἶτε ὁ Διόνυσος ἀπὸ τινος
νύμφης γεννηθέντα σε ἀνεδέξατο.

ὁ Κυλλάνης ἀνάσσω] ὁ Ἑρμῆς· νόμιος γάρ.¹⁰

1110 μὴ συναλλάξαντα· μὴ κοινωνήσαντα τουτέστι
μὴ συντυγχόντα, μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὀμιλίαν ἐλθόντα·
θεασάμενος δὲ ὁ Οἰδίπους τὸν πρεσβύτερον ἐρχόμενον
ὄν μετεπέμψατο στοχάζεται μὲν εἶναι αὐτὸν ἐκ τοῦ
γῆρας καὶ τῶν ἀγόντων οἰκετῶν τὴν δὲ ἐπιστήμην¹⁵
καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν τῷ χορῷ ἀνατίθησιν.

1113 τῷδε τάνδρῳ ξύμετρος· τῷ Κορινθίῳ ὀμηλῆξ
καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν.

1115 τῇ δ' ἐπιστήμῃ· τῇ γνώσει ὑπερβάλλοις ὥς
καὶ πρὶν αὐτὸν θεασάμενος.²⁰

1116 ἰδὼν] ἀντὶ τοῦ ἐγνωκώς.

1127 ἀντὶ τοῦ ἦσαν οἱ πλησιόχωροι.

1128 τῇδέ που μαθὼν] ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ μαθὼν.

1135 διπλοῖσι ποιμνίοις] δύο ἀγέλαις.

1136 συνήμην, φησί, τούτῳ ἕαρ, θέρος, φθίν-²⁵

11 μὴ συναλλάξαντα· μὴ κοινωνήσαντα] μὴ κοιν. μὴ
συναλλάξαντα L, corr. Lasc. — 14 μετεπέμψατο] v. 859. —
21 ad βλέπων v. 1121 adscriptum in L, corr. Wolffius p. 194.

— 22 ἀντὶ] ἀν, τ̃ (= τοῦ) a m. rec., L.

ὅπως· καὶ οὗτοι ἂν εἶεν οἱ τρεῖς χρόνοι· ἐμμήνους
δὲ τοὺς ἐν μηνσὶν ὀριζομένους, οὐκ ἐνιαυτοῖς.

1137 ἄρκτουρον] τὴν ἑφάν ἐπιτολὴν ποιούμενον·
ποιεῖ δὲ ταύτην ἡλίου ὄντος παρθένω.

5 1141 συγκατατίθεται ὁ γέρον· ἔδει γὰρ ταῦτα
πρῶτον ὁμολογήσαι εἴτα ἐπάγει τὰ συνεκτικώτατα ἵνα
μὴ ἦ ἔξαρκος.

1144 ἱστορεῖς] ἐρωτᾷς, ζητεῖς.

1146 αἰσθηθεῖς ὁ γέρον τοῦ παντός ἀρνήσασθαι Fol. 45 b
10 βούλεται οὐχ ὥς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος.

1155 ἀντὶ τοῦ;] ἀντὶ τίνος;

τί προσχορήζων μαθεῖν;] λείπει ταῦτά με διατίθης.

1156 τοῦτο πάλιν οὐχ ὥς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς εἶη ὁ
ἐκτεθειμένος ἀλλ' ὅτι διὰ τὴν ἔκθεσιν ταῦτα πάσχει.

15 1158 εἰς τόδ'] εἰς τὸ ἀποθανεῖν μὴ λέγων τὸ
ἀληθές.

1160 ἐς τριβάς] εἰς βραδυτῆτα καὶ διατριβάς καὶ
ἀναβολάς.

1166 εἰ δευτέραν ἀναμείνης ἐξέτασιν.

20 1174 ἀναλώσαιμι] ἀπολέσαιμι.

1175 τεκοῦσα τλήμων;] κατ' ἐρώτησιν.

1176 τοὺς τεκόντας] κατὰ σύλληψιν· οὐ γὰρ φο-
νεύει τὴν μητέρα.

1177 παρατηρητέον ὅτι τὸν γέροντα μετεπέμψατο
25 ἐπὶ τὸ ἀνακρίναι τὸν φόνον τοῦ Λαῖου καὶ προβλη-
θέντος ἑτέρου τινὸς ἐπὶ τὸ ἀναγκαιότερον τρέπεται.

1182 ἐξήκοι] ἀποβαίη.

3 ποιούμενος L, corr. Lasc. — 4 ποιεῖ δὲ ποιεῖ δὲ primo
deleto L. ὄντος] ἐν addit G. — 10 et 13 οὐχ ὥς] ὥς οὐκ
Elmsl. sed cf. schol. v. 958. — 19 ἀναμείνης] ἀναμείνους L,
corr. Elmsl.; an ἀναμείναις? — 24 μετεπέμψατο] v. 859.

1183 εὖ πεπлагίασται ὁ λόγος ὡς τὴν πῆρωσιν
αἰνιττομένου ἀλλ' ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτῷ ὁ λόγος·
ἀπορήσας γὰρ ξίφους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

1186 καὶ ἐν Αἴαντι

ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν <ὄντας> ἄλλο πλὴν 5
εἶδωλ' ὅσοι περ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν·

καὶ Πίνδαρος

τί δέ τις; τί δ' οὔτις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωποι.

1188 ἐναριθμῶ] ἐξαριθμοῦμαι ἴν' ἣ δῆμα πρῶτου 10
προσώπου καὶ οὐ δοτικῇ ἀρσενικοῦ.

1191 ὅσον δόξαι εὐδαίμων εἶναι, κατὰ ἀλήθειαν
δὲ τοῦτο ἀνθρώπῳ οὐκ ἔστιν·

τὸ τῆς τύχης γὰρ θεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Fol. 46a

1192 ἀποκλῖναι] πεσεῖν ἢ ἀποβαλεῖν.

15

1193 τὸν σὸν βίον παρὰδειγμα ἔχων οὐδένα
μακαρίζω καὶ εὐδαιμονίζω.

1196 τοξεύσας] ἐπιτυχῶν, εὐτυχήσας.

1198 τὰν γαμφώνυχα παρθένον] τὴν Σφίγγα.

1200 θανάτων: τῶν ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς γινομένων· 20
πύργος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσφάλεια καὶ ἀπαλέξεσις γέρονεν.

1204 ἀκούειν] εἰς τὸ ἀκούειν.

1206 συνοικῶν τῇ τοῦ βίου μεταβολῇ.

1208 ᾧ ὑποδοχῇ εἰς τὸ ἄμφω δέξασθαι, σὲ καὶ

5] v. 125. — 6 εἶδωλον L. — 8 Pyth. VIII, 95. — 10
ἐναριθμοῦμαι Lasc. — 11 δοτικῇ] ἐν ἀριθμῷ est in Lips. b.
— 13 τοῦτο] τούτω L, corr. Lasc. — 14 Menandri γεωργοῦ
fragm. 1 (Mein. IV p. 96). — 15 ἐπαρθῆναι ἢ πεσεῖν ἢ ἀποβ.
primis duobus vocabulis deletis L.

τὸν πατέρα· ἢ ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνή ἡ Ἰοκάστη ἦν
λέγει λιμένα· θαλαμηπόλῳ δὲ νυμφίῳ.

1211 ἄλοκες] ἀντὶ τοῦ αὐλακες, αἱ κοῖται, αἱ
σποραί, οἱ γάμοι.

5 πῶς, φησί, φωνήν οὐκ ἔρρηξαν;

1218 περιάλλ'] περιάλλως.

1221 ἀνέπνευσα διὰ σὲ καὶ νῦν κατέμυσα τὸ ὄμμα
ἐξ οὗ δηλοῖ καὶ ἐπήρθημεν περισφθέντες <καὶ νῦν
δυστυχοῦντί σοι συνδυστυχοῦμεν>.

10 1223 ἐξάγγελος ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι ἀρχόνῃ
ἐτελεύτησεν ἡ Ἰοκάστη καὶ ὁ Οἰδίπους ἑαυτὸν ἐτύ-
φλωσεν.

1225 ἀρεῖσθε] λήψεσθε.

ἐγγενῶς] γνησίως.

15 1231 ἐκουσίως γὰρ ἑαυτὸν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐτύ-
φλωσεν καὶ ἡ Ἰοκάστη ἀπῆρξατο· μάλιστα, φησί, τῶν
κακῶν λυπεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβάντα ἀλλ' ὥσπερ
ἐπισπαστὰ καὶ ἀντάρρετα γινόμενα.

1241 τὸ ἐξῆς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω ἐπιρρήξασα τὰς
20 πύλας τουτέστι κλείσασα· Ὅμηρος

τὸν τρεῖς <μὲν> ἐπιρρήσεσκον Ἀχαιοὶ
τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον·

καλῶς δὲ τοῖς λέκτροις ἐπεμπίπτει· δι' αὐτὰ γὰρ ἀπ-
όλλυται.

25 1247 τὴν δὲ τίκουσαν λίποι | τοῖς οἷσιν αὐτοῦ
κ. ε.] τὴν δὲ γυναικα λίποι τοῖς ἑαυτοῦ τουτέστι τῷ
υἱῷ γυναικα παιδοποιούν.

6 περὶ ἄλλω L, corr. Lasc. — 8 καὶ usque ad finem add.
G. — 18 γινόμενα? — 19 εἰσῆλθες L, corr. Lasc. — 21 Π. ω
454. — 23 cf. schol. Trach. v. 907. — 26 τοῖς] τὴν L, correxi.

1254 περιπολοῦντ'] περιερχόμενον ὥσπερ ἐμμανῆ.

1262 ἀνέτρεψε τὰς θύρας καὶ κατέβαλεν ἐκ τῶν
πυθμείνων.

1264 ἑώρα λέγεται κρέμασις, ὕψωσις, μέταρσις.

1266 ἀρτάνην] δεσμόν.

τὴν ἀναρτητικὴν· κυρίως δὲ ἀρτάνη λέγεται ἡ
ἐκ τῶν καλωδίων ἀγκύνη.

1273 τὸ συμβαίνον πᾶσι τοῖς τυφλοῖς εἶπεν· οὐχ
ὁρῶντες γὰρ πολλάκις συμπίπτουσιν οἷς οὐκ ἂν ἠβού-
λοντο, οὐχ ὁρῶσι δὲ ὧν δέονται· ἐν σκότῳ οὖν ἔσται 10
καὶ ἀγνωσίᾳ.

1275 ἐφνυμῶν] ἀνοιμῶζων.

1276 ἤρασ'·] ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔπαιεν.

1286 ἐν τίνι σχολῇ] οἷον ἐν ποίᾳ διατριβῇ.

1287 πιθάνῃ ἢ αἰτία τοῦ ἐξιέναι αὐτὸν ἴνα, φησί, 15
δείξῃ τοῖς πολίταις ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐτιμωρήσατο ἐπὶ
ἀκουσίοις παθήμασι καὶ ὡς μέλλων ἐκοντὶ ἐξιέναι τῆς
πόλεως διὰ τὰς ἀράς ἃς ἔφθασεν ἐπαρασάμενος.

Fol 47a 1297 ἴσως οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἰδόντες ἀπεστρά-
φησαν μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος. 20

1308 ποῦ εἰμι; ἐν ποίῳ χωρίῳ ἢ φθογγῇ μου
φέρεται; τίνος ἀκούω; ποῦ ἔστιν ἡ φθογγὴ ἣτις σφόδρα
μοι διαπέταται, ἥς φερομένης ἀκούω; ἢ οὕτως, ἀντὶ
τοῦ ἀπέπτυ μου καὶ ἡ φωνή.

1311 ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων πέντ- 25
αθλον καὶ ἄλλομένων.

1313 ἀπότροπον] ὃ ἂν τις ἀποτρέψαιτο.

2 ἀνέστρεψε (G) eraso σ L. — 4 αἶώρα G. — 6 ἀναρτικὴν
L, corr. Lasc. — 19 ἰδόντες] ἐξερχόμενοι (scr. ἐξερχόμενον)
Οἰδίποδα πεπηρωμένον addit G. — 20 θεάσασθαι τὸ] συμβᾶν
αὐτὸ (scr. αὐτῷ) addit G. — 25 πεντάθλων L, corr. Lasc. —
27 ἀποστρέψαιτο L, corr. Lasc.

1314 ἄφατον] ἀφάτως ἐπεληλυθός.

1316 δυσούριστον] ὄρον μὴ ἔχον ἀλλ' ἀεὶ παρα-
 μένον, δυσπεριόδευτον· ἀδάμαστον δὲ ἀνίατον, ὃ
 οὐδεὶς θαμάσαι δύνησεται ἢ σκληρὸν καὶ τραχὺ ἀπὸ
 5 τοῦ ἀδάμαντος.

1317 οἶον ὁμοῦ με εἰσέδν ἢ τε ἀπὸ τῆς πηρώσεως
 ἀλγηδὼν καὶ ἢ τῶν κακῶν ὑπόμνησις.

1318 εἰλήφει γὰρ αὐτὸν ὁδύνη ἐπεὶ νεωστὶ τοῖς
 κέντροις ἐπεπήρωτο.

10 1322 ἐμὸς ἐπίπολος] γράφεται καὶ ἐμοῖς ἐπὶ πόνοις.
 ἐπίπολος ἔτι μόνιμος] περιπολῶν ἐμὲ καὶ περι-
 μένων ἔτι· νῦν δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ γνωρίζει ἴσως
 διὰ τὸ τεταράχθαι ἐπὶ τῷ τοσοῦτῳ προσφάτῳ κακῷ.

1328 ἐπήρε] ἐπεισε· καὶ Εὐριπίδης

15 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον.

1347 δαίλαιε τῆς συνέσεως ἔνεκεν καὶ τῆς συμ- Fol. 47 b
 φορᾶς χάριν· χαλεπὸν γὰρ συνετῷ ἀνθρώπῳ τὰ τοιαῦτα
 συννεχθῆναι.

1349 ἀπόλοιτο, φησὶν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης
 20 τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου ἔλαβεν καὶ διέ-
 σφσέ με.

1350 ἐπὶ ποδίας] ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ τῇ ὑπὸ τῶν
 νομέων πατουμένη.

1353 εἰς οὐδενὸς χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργα-
 25 ζόμενος ἀντὶ τοῦ μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμενος ἐν τῷ
 διασῶσάί με.

1354 θανῶν] ἀντὶ θανόντος· ἢ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ
 ἡμην.

1 ἐπεληλυθός, ὅτ in litura, L. — 4 καὶ] ἢ L, corr. Lasc.
 — 15 Orest. v. 286. — 22 τῆς — πατουμένης L, corr. Lasc.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

1362 ἐξ ὧν ἐτέχθην ἐξ αὐτῶν καὶ τέτονα.

1364 εἴ τι κακοῦ κάκιον τοῦτ' ἔλαχεν Οἰδίπους.

1369 τάδ'] τὰ τῆς τυφλώσεως.

1370 φησὶ πρὸ τοῦ θανάτου ταῦτα διαθεῖναι ὅπως ἂν τοῖς γονεῦσι καθ' Ἄιδου μὴ συντυγχάνῃ 5 ὁρῶν· εἶναι γὰρ αὐτῷ τοῦτο αἰσχρόν.

1374 ἀγρόνης ἐπικρατέστερα, ἅπερ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδὲ ἐν θανάτῳ· διὰ τοῦτου οὖν ἀπολογεῖται ὅτι μείζον κακὸν διεπράξατο εἰς ἑαυτὸν ἢ εἴπερ ἦν τελευτήσας.

10

1375 ἀλλ' ἡ τέκνων] ἐν ἐρωτησίῃ.

1384 κηλῖδα] ὄνειδος καὶ συμφοράν.

Fol. 48 a

1396 κάλλος κακῶν] ὥς εἰ ἔλεγεν τὸ κράτιστον τῶν κακῶν.

ὑπουλον] ὑποπτον.

15

1400 τοῦμὸν αἵμα] τὸ τοῦ πατρὸς φησιν.

1401 ὅτι] γράφε ὅταν.

1406 ἐμφύλιον] συγγενικόν.

1409 γνώμη.

1413 ἔτ'] πορεύεσθε.

20

1416 ὧν ἐπαιτεῖς] ὧν χρεῖαν ἔχεις εἰς βοήθειαν.

1425 γένεθλα] τὰ τέκνα.

1434 ὑπὲρ σοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ ἑμαντοῦ λέξω.

1442 ὁ μὲν τῷ προειρημένῳ χρησμῷ ἄξιοι ἀκο-
λουθεῖν ὅτι δεῖ δίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας ὁ δὲ 25
Κρέων ἐπανερέσθαι φησὶ δεῖν ὅτι καὶ Λαῖον παῖς καὶ
βασιλεὺς τυγχάνει.

7 ἐπικρατέστερα L, corr. Lasc. — 8 διὰ τοῦτον φ' οὖν, φησὶν eraso, L. — 16 τὸ] τα L, corr. G. — 23 ὑπὲρ] ὑπὸ utrobique L, corr. Lasc. — 26 ἐπανέρεσθαι L, corr. Wunderus.

ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡμᾶς, φησί, ταῦτα Fol. 48 b
ἀπαιτεῖ.

1445 ἵνα καὶ μετὰ γνώμης θεοῦ ἀπέλθῃς.

1453 κύριον] ἴδιον· ἢ ὀφειλόμενον καὶ κεκυρω-
5 μένον.

1454 ἵνα δόξω νῦν ἀναιρεῖσθαι ἐν τῷ Κιθαιρώνι
καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἐδόκει καὶ νῦν τῷ βουλῆματι
αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

1463 αἶν] δυνικόν ἐστι, τῶν κορῶν.

10 1465 μετειχέτην] ἀντὶ ἐμοί.

1471 αἰσθάνεται τῶν θυγατέρων παρουσῶν.

1472 τοῖν μοι φίλοι] ἀντὶ τῶν ἐμῶν θυγατέ-
ρων· δέον δὲ εἰπεῖν διακρυρροοῦσαιν ἀρσενικῶς ἐξ-
ἡνεγκεν· ἐστι δὲ Ἀττικώτερον ὥς τὸ μὰ τῷ θεῷ καὶ
15 τῷ χεῖρε.

1482 αἵτινες χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὄμματα
τοῦ ὑμετέρου πατρὸς ᾧδ' ὄρᾶν προὔξενησαν.

1483 προὔξενησαν] περιεπολήσαν.

1488 πῶς ὑμῖν βιῶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη·
20 ἢ ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς μετὰ ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνδρῶν.

1493 παραρρίψει] συζεύξει.

Fol. 49 a

1498 καὶ τῶν ἴσων] ἐκ τῆς ἀρούρης τῆς αὐτῆς.

1500 ὀνειδιῖσθε] ὕβρισθήσεσθε.

1508 τηλικάσδ' ἀντὶ τοῦ μικράς.

25 1513 οὗ καιρὸς] καθ' Ἄϊδον.

1521 ἀφοῦ] ἀφίστασο· τῇ προσφθιά δὲ ὥς ἀφαιροῦ.

1523 ὅσα νενίκηκας οὐ συνῆνεγκέ σοι· καὶ αὐτάρ-

4 ἡδίων L. — 8 ἀπόλλυμαι L. — 9 et 10 inverso ordine
in L, corr. Elmsl. — 22 ἀρούρας L, corr. Elmsl. — 26 τῇ
προσφθιά δὲ ὥς ἀφαιροῦ] nam in textu ἀφ' οὗ pr. L.

κῶς ἔχει τὸ δραῖμα· τὰ γὰρ ἐξῆς ἀνοίκεια γνωμολο-
γοῦντος Οἰδίποδος.

1525 ἥδει] ἔγνω.

κράτιστος] μέγιστος.

1529 μηδέν' ὀλβίζειν πρὶν ἂν] γράφε πάντα 5
προσδοκᾶν ἕως ἂν.

Σοφοκλέους. Οἰδίπους. τύραννος.

1 ἀνοίκια L, corr. Lasc. — 3 et 4 variae lectiones ex
Eurip. Phoeniss. v. 1759.